

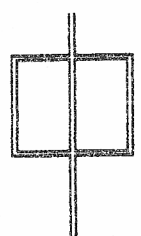
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ελάχιστες μέρες απομένουν ως τις φοιτητικές εκλογές... Φυσικά, κανείς εχέφρων φοιτητής δεν περιμένει ότι κάτι μπορεί ν'αλλάξει. Ούτε κανείς μη-φοιτητής. ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ, ΒΛΕΠΕΤΕ, ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΟΤΕ ΜΕ ΕΚΛΟΓΕΣ. ΚΑΙ, ΒΕΒΑΙΑ, ΚΑΜΜΙΑ ΕΚΛΟΓΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΕΙ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ, ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ...

ΑΘΗΝΑ, 5 ΑΠΡΙΛΗ 1994 - Τεύχος 88

ίλε αναγνώστη, κάποιες αναποδιές μας ανάγκασαν να καθυστερήσουμε την έκδοση αυτού του φύλλου του Αναρχικού.

Καταλαβαίνουμε, βέβαια, το ότι η έλλειψη τακτικότητας στην κυκλοφορία ενός δελτίου πληροφόρησης δεν είναι απλά και μόνο ενοχλητική, αλλά, αναγκαστικά, διαστρεβλώνει και τον χαρακτήρα του, στο σημείο που οι αναγνώστες του δεν βρίσκουν σ' αυτό την αμεσότητα και επικαιρότητα που αναζητούν.

Καταλαβαίνουμε, επίσης, τη δυσaréσκεια που, κατά καιρούς, προκαλεί στους αναγνώστες η αιφνίδια διακοπή στις συνέχειες κάποιων άρθρων.

Δεν θα αναφερθούμε στις - πιστεύουμε, αυτονόητες - δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε.

Απλά, θα πούμε ότι δεν το βάζουμε κάτω και συνεχίζουμε.

Και πιστεύουμε ότι, και με τη δική σου βοήθεια, φίλε αναγνώστη, ο Αναρχικός θα συνεχίσει την πορεία του...

■ Στις 20/3/94, στη "Μεγάλη Βρεταννία", έγινε η έναρξη συνδιάσκεψης "προσωπικοτήτων της ελληνικής ζωής και της ελληνικής ομογένειας των ΗΠΑ", με θέμα τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις και το ρόλο των ελληνοαμερικανών, που είχε οργανώσει το "Κέντρο Ελληνοαμερικανικών Σχέσεων και Ελληνοαμερικανικής Φιλίας".

■ Η φιλία ανάμεσα σε δυο λαούς είναι, βέβαια, κάτι που κάθε άνθρωπος έχει υποχρέωση να επιδιώκει και να καλλιεργεί. Αυστυχώς, όμως, στην πράξη, εκείνοι που - τουλάχιστον στη συγκεκριμένη περίπτωση - διατείνονται ότι καλλιεργούν την "ελληνοαμερικανική φιλία" δεν μας φαίνονται οι πιο κατάλληλοι, ούτε μπορούμε να τους συγκαταλέξουμε ανάμεσα στους πιο διεθνήτες...

■ Πρόεδρος του "Κέντρου" δεν είναι άλλος από τον Λάκη Ιωαννίδη! Θυμίζουμε, λοιπόν, ότι ο Λάκης Ιωαννίδης ήταν ο πρόεδρος της "ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ", γνωστότερης ως ΕΚΟΦ, της ακροδεξιό-εθνικοσοσιαλιστικής οργάνωσης που, τα χρόνια της προχουντικής καραμανλικής δικτατορίας της ΕΡΕ, είχε αναλάβει να "καθαρίσει" τα ελληνικά πανεπιστήμια από "τους κομμουνιστές και τους συνωδαιπόρους τους", δηλαδή απ'οποιονδήποτε διανοούμενο με τα κελεύσματα της δεξιάς και του ιδιοκτήτη της, δηλαδή του μεγάλου κεφαλαίου.

■ Ο Λάκης Ιωαννίδης, φοιτητής νομικής και... πρωτοπυγμάχος της εθνικής Ελλάδος και χαϊδευμένο παιδί της αστυνομίας, της χωροφυλακής (ιδιαιτέρως, αφού η "Βάση" του ήταν η Θεσσαλονίκη) και των μυστικών υπηρεσιών (ΚΥΠ, ΥΠΕΑ κλπ.), ήταν ο φόβος και ο τρόμος κάθε μη-δεξιού φοιτητή.

■ Τελικά, πάντως, ο Λάκης πήρε το πτυχίο του και, μάλιστα, κατάφερε να γίνει και διδάκτορας της νομικής σχολής της Κομοτηνής, με μια διατριβή (εντελώς πλίστιστα στα σημάδια που δεν είχε κλέψει άλλους συγγραφείς) με τον πομπώδη τίτλο "To Modus Vivendi τεσσάρων φυλών εις τον Εβρον". "Για την ιστορία...", αναφέρουμε ότι ένα από τα τότε τσιράκια του Λάκη ήταν κι ο νυν αρχηγός της ΝΔ, Μιλιτιάδης Εβερτ, γνωστός από την εποχή εκείνη - λόγω εκτοπίσματος - σαν... "μπουλντόζας".

■ Εκτός, όμως, από το παραπάνω λουλούδι της "διεθνιστικής φιλίας των λαών", στη "σημνή γλετή" παρέστησαν κι άλλα παρόμοια άνθη, όπως οι: Βασίλης Λεβέντης (άλλος πρόεδρος κι αυτός), Μιχαήλ Κοθής (διάδοχος του Μανώλη που τιμούσε δεόντως τις "thanksgiving days" όλων των προέδρων των ΗΠΑ), Γεώργιος Γρίβας (τ.υπηρετικός πρωθυπουργός), Διονύσης Μπουλούκος (παλιός "σάκκος προπόνησης" του Λάκη, που - προφανώς έναντι κάποιου "λογικού" ποσού - πείσθηκε να προσχωρήσει στο στρατόπεδο του πρώην αντιπάλου του), Κέλλυ Μπουρδάρη, Κωνσταντίνος Αδαμαντίδης (ξάδελφος του επί απριλιανής χούντας τρωκτικού του ΠΡΟΠΟ) κλπ...

■ Ο "ελληνικός διεθνισμός", ωστόσο, δεν σταματάει στους ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ, ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΜΑΣ. Εκδηλώνεται και προς τους ΧΡΗΖΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ, ΣΕΡΒΟΥΣ (βρε, μπας και τελικά δεν είμαστε και τόσο "ανάδελφοι";)...

■ Έτσι, την ίδια μέρα που ο Λάκης εξέφραζε τα αδεφικά του αισθήματα προς τους Αμερικανούς χρηματοδότες του, ένας άλλος Λάκης, ο Νικολάκης Μιχαλολιτάκος (ναί, αυτός της Χούντας Ευκαιρίας - συγγνώμη - Αυγής) εξέφραζε τη συμπάραστασή του στο χειμαζόμενο λαό της Σερβίας, μαζί με καμιά δεκαριά άλλα μπουμπουκία της νέας "Hitlersjugend"...

■ Πέρα, όμως, από τους "ηγέτες" τύπου Μιχαλολιτάκου κι Ιωαννίδη, υπάρχουν και οι γυναίκες (για να μην ξεχνάμε και την 8 Μάρτη)... Έτσι, την ίδια πάντα μέρα, οι Αλκυονίδες (όχι οιμέρες, αλλά οι γυναίκες του Μαρουσιού που έχουν βαφτίσει έτσι το σύλλογό τους) οργάνωσαν "συνκίνητική βραδιά" (κατά την κοσμική σελίδα της Νίννας Βλάχου στον Ελεύθερο Ρύπο του Δ.Ρίζου) για τα... παιδάκια της Σερβίας. Κι όπως γράφει κι η φυλλάδα: "...φυσικά, ποιά καταλληλότερη μέρα για την εκδήλωσή τους από την Κυριακή της Ορθοδοξίας; Και ποιά πιο αξιόλογη προσκεκλημένη από την ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ;..."

■ "Για την ιστορία" και πάλι, λοιπόν, σημειώνουμε τα ονόματα των Αλκυονίδων:

- Μαρία Μοσχού, πρόεδρος
- Γεωργία Καζατζή
- Βουρσής Σαμαρά
- Μαρία Ψευδού
- Σοφία Τρευλάκη

(όλες οι παραπάνω είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου)

- Σμαρ. Βλάση
- Σ. Αλευρά
- Π. Βάβλη
- Φρ. Φιλιππίου
- Ε. Μανιάτη
- Σ. Μανωλακάκη
- Ι. Γκαϊντέ
- Κ. Χολέβα
- Α. Δένλερη
- Ολγα Μπόμπολα
- Λίνα Τσιμπιλή

και (απλά μέλη). Η τελευταία μάλιστα, αφού δεν βρήκε πρόχειρο κανένα παιδάκι, "πρόσφερε τιμητικό δωρό του οίκου "Μιχάλη" στην ποιγκήπισσα..." (!).

■ Από το ίδιο δημοσίευμα του Ρύπου μαθαίνουμε ότι η Αικατερίνη έμεινε λίγες ακόμη μέρες στη χώρα μας, όπου, εκτός των άλλων, δέχθηκε και τα "φιλικά" προς το Σερβικό λαό αισθήματα της προέδρου της "Διαβαλκανικής Συνεργασίας Γυναικών", Καίτης Τζίτζικώστα, η οποία - κατά την κοσμικογράφο - "έστησε 10 περίπτερα σ'όλη τη Θεσσαλονίκη, όπου συγκεντρώθηκαν τρόφιμα και φάρμακα για τη Σερβία..."

■ Κανείς, λοιπόν, δεν μπορεί να μας κατηγορήσει για "έλλειψη διεθνισμού"... Οι επίσημοι κύκλοι της χώρας μας τον εκδηλώνουν, τόσο προς τους Σέρβους, όσο και προς τους Υπερπόντιους αδελφούς μας! Τώρα, βέβαια,

το ότι οι (Ρώσο-) Πόντιοι δεν παίρνουν κομμάτι απ'την πίττα της αδελφότητας μας, αλλά αντί γι'αυτό δέχονται στο κεφάλι τις κλοπιές των "αντρών" του Παπαθεμελή, όποτε τολμούν ν'απλώσουν την προαμμία τους προς πώληση, αυτό είναι αλλοιού παπά ευαγγέλιο (προφανώς όχι ορθοδόξου αδελφού των Σέρβων) και δεν είναι δυνατόν ν'απασχολήσει τον ελληνικό τύπο.

■ Διαβάζουμε στις εφημερίδες της 17/2/94: "Σε υπερκυβέρνηση μετατρέπονται, στη χώρα μας, ορισμένα κέντρα εξουσίας, όπως το συγκρότημα Λαμπράκη...". Η παραπάνω φράση περιέχεται σε ερώτηση του Ορ.Κολοζώφ (του ΚΚΕ) προς τους υπουργούς ΠΕΧΩΔΕ, παιδείας και πολιτισμού. Στη συνέχεια, η ερώτηση αναφέρει συγκεκριμένα παραδείγματα άσκησης εξουσίας απ'το συγκρότημα: Το Μέγαρο Μουσικής, που λειτουργεί υπό την άμεση εποπτεία του Οργανισμού Λαμπράκη· το πρόγραμμα εισαγωγής της πληροφορικής στην εκπαίδευση - κύρια στην δευτεροβάθμια - προχωρεί κι αυτό με την άμεση καθοδήγηση του ίδιου οργανισμού· η αναπτυξιακή πορεία της Πάτρας προς τον 21ο αιώνα ανατίθεται στο Ίδρυμα Μελετών Λαμπράκη...

■ Ποιός είναι όμως ο Λαμπράκης; Ποιά είναι η προσφορά του ίδιου και της οικογενείας του σ'αυτόν τον τόπο;

■ "...Οι φιλελεύθεροι, με επικεφαλής τον εκδότη του ΒΗΜΑΤΟΣ, Δ.Λαμπράκη, υποστήριξαν το Μετάξά, σαν τον μόνο ικανό να επαναφέρει τους απότακτους βενιζελικούς αξιωματικούς και να εδραιώσει τη θέση των βενιζελικών σε μια ισχυρή κυβέρνηση κάτω από τον βασιλιά. Με το θάνατο του Δεμερτζή, ο Γεώργιος σπεύδει να διορίσει τον Μεταξά σαν πρωθυπουργό. Ο Μεταξάς πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από τους φιλελεύθερους (Σωούλη), ψήφο ανοχής από το Λαϊκό Κόμμα (Τσαλδάρη) κι εδραίωσε τη θέση του..."

(36-37. ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. Περιοδικό της ΕΔΕ, Νο.20-21,1980).

■ "...26 Ιουλίου '65, στη Θεσσαλονίκη, οι πρώην υπουργοί Στεφανόπουλος, Τσιριμώκος, Κατσωτάς, Παπαπολίτης και οι εκδότες Χρ.Λαμπράκης (Βήμα - Νέα), Ι.Παπαεργίου (Αθηναϊκή) και Ι.Βελίδης (Μακεδονία) υπέγραψαν το παρακάτω πρωτόκολλο, με στόχο να γίνει ο Στεφανόπουλος πρωθυπουργός..."

(Αφιέρωμα στην αποστασία του Ιουλίου 1965. ΠΟΝΤΙΚΙ,15/7/93).

■ Η προσφορά της οικογενείας Λαμπράκη, ωστόσο, δεν σταματάει εκεί. Εκτός από τον πολιτισμό και την πολιτική, τώρα, αρμέγεται και τις τηλεπικοινωνίες της χώρας, τουλάχιστον τις "κινητές", αφού οι ακίνητες παραμένουν στα χέρια του μη-ιδιωτικοποιημένου ΟΤΕ. Έτσι, η μια από τις δυο εταιρίες που εκμεταλλεύονται την κινητή τηλεφωνία στη χώρα μας, η TELESTET, συγκαταλέγει τον Λαμπράκη ανάμεσα στους κύριους μετόχους της. Η άλλη εταιρία, η PANAFON, ανήκει στην INTRACOM του Κόκκαλη, γιού του μακαρίτη υπουργού της "κομμουνιστοσυμμοριτικής" κυβέρνησης του "Βουνού"... Κάποιες κακές γλώσσες λένε ότι κάποιο εκεί βρίσκεται κι ο λόγος για τον οποίο το ΚΚΕ στρέφεται με τόσο μένος κατά του Λαμπράκη.

* Ο θάνατος της Μελίνας Μερκούρη δεν ήταν δυνατόν παρά να προκαλέσει συγκίνηση... Αν, τώρα, προκάλεσε σε μερικούς και κάποια "ρίγη εθνικισμού", θα πρέπει να πούμε ότι γι' αυτό, τουλάχιστον, δεν φταίει η ίδια.

* Φυσικά, πρέπει να πούμε ότι τα φαινόμενα αυτά δεν εμφανίστηκαν παρά σε ελαχίστους εθνομανείς.

* Θα ήταν περιττό το παραπάνω σχόλιο, αν δεν υπήρχε η γαλλική εφημερίδα Liberation, της οποίας ο ανταποκριτής στην Αθήνα άδραξε την "ευκαιρία", για να κατηγορήσει όλους τους κατοίκους αυτής της χώρας σαν... σωβινιστές.

* Ακόμη, ο γάλλος δημοσιογράφος - στην ανταπόκρισή του, που δημοσιεύθηκε στις 7 Μάρτη - εκφράζει την "απορία κάποιων αριστερών της Ευρώπης" για τις "σωβινιστικές παρεκκλίσεις" της Μελίνας...

* Δεν ξέρουμε ποιούς αριστερούς εννοεί ο αρθρογράφος της Liberation. Αν εννοεί τους συναδέλφους του στην εφημερίδα που εργάζεται, τότε θα πρέπει να μην την έχει διαβάσει τα τελευταία 3 χρόνια (!)... Αν, πάλι, εννοεί συλλήβδην τους συμπατριώτες του, τότε θα πρέπει κάποιος να του μιλήσει για τη Νέα Καληδονία, τη La Reunion και για τη στάση της συντριπτικής πλειοψηφίας του γαλλικού λαού στους πολέμους του Ανάμ, της Αλγερίας κλπ...

Δεν θα ασχολούμασταν με τα όσα έγραψε ο δημοσιογράφος στην τώως αριστερή και νυν ακροδεξιά γαλλική εφημερίδα... αν δεν φοβόμασταν ότι τα παραπάνω δεν είναι απλά φαντασιώσεις (ή κακοήθειες ;), αλλά μέρος ενός καλοστημένου (και εξυπνου) σχεδίου για την ανάπτυξη του ελληνικού εθνικισμού. Γιατί, κάτι τέτοιες κατηγορίες - όταν εκτοξεύονται ενάντια σε ολόκληρους λαούς - δεν κάνουν άλλο, απ' το να καλλιεργούν ψευδείς συνειδήσεις (αφού, οι κατηγορούμενοι αναγκάζονται ν' ακολουθούν κοινές υπερασπιστικές γραμμές)...

* Για να είμαστε, ωστόσο, ειλικρινείς θα πρέπει να δηλώσουμε ότι για μας ΚΑΝΕΙΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΑΛΛΟΥ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΥ...

* Και, φυσικά, σαν Αναρχικοί, ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ Ν' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΚΟΙΝΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΘΝΟΜΑΝΕΙΣ...

* Αντίθετα, θα καταγγέλλουμε πάντοτε, τόσο τους αλλοδαπούς εθνικιστές, όσο και τους ημεδαπούς.

* Και, με την ευκαιρία αυτή, δεν είναι δυνατόν παρά να ΕΚΦΡΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΓΗ ΜΑΣ, για τα καμώματα κάποιων "συνπατριωτών" μας, "ομογενών", που δεν χάνουν καμιά ευκαιρία για να συνδουλεύουν τα μίση ανάμεσα σε "Ελληνες" και "Μακεδόνες".

* Έτσι, θα πρέπει να πούμε ότι οι Έλληνες της Αυστραλίας, που, τελευταία, επιδίδονται με μεγάλο ζήλο στους ευπρόσμητους εκκλησίων, μαγαζιών και σπιτιών που ανήκουν σε Σλαβομακεδόνες, δεν δρούν απλώς εθνικιστικά, αλλά και βλακωδώς, αφού με τον τρόπο αυτόν το μόνο που καταφέρνουν είναι να ρίχνουν νερό στο μύλο της ευρωπαϊκής προπαγάνδας.

* Στάχτη έγινε, το βράδυ της 20 προς 21 Φλεβάρη 1994, το υπ' αρ. ΥΑΟ-2081 ΙΧ αυτοκίνητο, που ανήκε στον μπάτσο της άμεσης δράσης Μάρτιο Θ. Αγγελόπουλο και ήταν παρκαρισμένο στην Λαμπρινή. Την ευθύνη ανέλαβε η Αναρχική ομάδα "Θοδωρή Γιάκας", που πήρε το όνομά της από τον μουσικό που δολοφονήθηκε απ' τον μπάτσο Λαγονιάννη (βλ. τεύχος 87 του Αναρχικού).

* Με την ευκαιρία αυτή, ας πούμε ότι, στις 27 Γενάρη 1994, έγινε στο δημοτικό θέατρο του Πετραιά συναυλία στη μνήμη του αδικοσκοτωμένου 28χρονου μουσικού. Μετά τη λήξη της συναυλίας, κάποιοι από τους φίλους του Θοδωρή Γιάκα, με "αυγά μπογιές", έβαψαν κόκκινο το αστυνομικό τμήμα του Μοσχάτου, στο οποίο εξακολουθεί να υπηρετεί ο δολοφόνος Λαγονιάννης.

* Το βράδυ της 21 προς 22 Φλεβάρη 1994, πετάχτηκαν 3 μολότωφ σε κτίριο του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Την επόμενη μέρα, ο πρώην πρωθυπουργός Γεώργιος Ράλλης αναγορεύθηκε "επίτιμος διδάκτορας" της νομικής σχολής του Αριστοτελείου πανεπιστημίου.

* Το βράδυ της 15 προς 16 Μάρτη 1994, δυο βόμβες εξερράγησαν σε κτίριο που στεγάζει υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, στη γωνία Διδότου & Πρασά, και στο Γαλλικό Ινστιτούτο της οδού Σίνα. Σύμφωνα με τη σχετική ανακοίνωση της αστυνομίας, οι δυο εκρήξεις αποδίδονται στον Επαναστατικό Λαϊκό Αγώνα.

* Ο Κώστας Πολυμέρου εξακολουθεί να κρατείται, κατηγορούμενος για... απόπειρα ανθρωποκτονίας ! Το Πουρί Πηλίου εξακολουθεί να απειλείται από τους δημάρχους ("σοσιαλιστές") του Βόλου και της Νέας Ιωνίας, που φαίνονται αποφασισμένοι να του "κλέψουν" το νερό ! Παράλληλα, οι Βολιώτες κι οι Νεο - Ιωνιώτες λένε το νερό... νεράκι !

* Η τεταμένη αυτή κατάσταση αποτέλεσε το αντικείμενο εκδήλωσης, που οργάνωσε η Οικολογική Κίνηση Βόλου, στις 5/3/1994, στο Τεχνικό Επιμελητήριο Βόλου. Η συμμετοχή ήταν σημαντική και τονίζουμε ιδιαίτερα την παρουσία πολλών μελών της Επιτροπής Αγώνα Αραβησσού (που κι αυτοί αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα), καθώς και πολλών Αναρχικών συντρόφων απ' τη Λάρισα, τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα. Μετά το τέλος της εκδήλωσης στο Τεχνικό Επιμελητήριο, ακολούθησε πορεία στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, με κύριο αίτημα την ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ.

Στις 24 Φλεβάρη 1994, σύμφωνα με καταγγελία της ΟΣΕ, συνελήφθησαν 2 μέλη της που πουλούσαν την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, επειδή ο διευθυντής του αστυνομικού τμήματος της περιοχής θεώρησε ότι το περιεχόμενο της εφημερίδας ήταν "αντεθνικό". Φυσικά, η ενέργεια του αστυνομικού μας βρίσκεται εντελώς αντίθετους και την ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ ΑΠΕΡΙΦΡΑΣΤΑ. Δυστυχώς, όμως, δεν μπορούμε να ταχθούμε "αλληλέγγυοι" με την ΟΣΕ, όπως μας καλεί η σχετική αίσσα, αφού η ομάδα αυτή, στην ουσία, ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ την αστυνομική λογοκρισία, εφ' όσον κι η ίδια ΔΕΝ ΔΙΣΤΑΖΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ (βλ. προηγούμενο τεύχος του Αναρχικού).

Δεν στάθηκε να τον ελέγξουν οι μπάτσοι και, αφού αυτό έχει αναχθεί σε ΙΔΙΩΝΥΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, τιμωρήθηκε με μια σφαίρα στον ώμο !!! Πρόκειται για τον 31χρονο Ρόκο Γκίκα που δέχθηκε τα πυρά του μπάτσου Μάριου Τσακνάκη, στις 2.30 το μεσημέρι της 8/3/94, στην περιοχή της Νέας Μάκρης Αττικής.

Πάλι καλά, που το θύμα της δολοφονικής μανίας του "άντρα" της ΕΛΑΣ δεν πέθανε, σαν τον Θωδωρή Γιάκα.

Όσο για την ελάχιστη δημοσιότητα, που πήρε το παραπάνω περιστατικό, μην εκπλήσσεσθε : ο Ρόκο Γκίκα - βλέπετε - έτυχε να είναι... Αλβανός λαθρομετανάστης.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ,
Η ΜΙΧΟΥ ΚΙ Ο ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ...
Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΣ
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ...
Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ Η ΜΑΣ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΜΕΡΙΣΤΗ !!!

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

(No.17)
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1										
2			■			■			■	
3					■					
4				■						
5					■					
6							■			
7			■						■	
8							■			
9	■			■		■		■		
10									■	

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ :

1.Μια από τις πιο αιματοβαμμένες περιοχές της υπηλίου. * 2.Μετράει αντίσταση - αρχικά κλάδου των ενόπλων δυνάμεων - αρχικά εταιρικού τύπου (ανάποδα). * 3.Παλιά στρατιωτική υπηρεσία που ασχολιόταν με δημόσια έργα - δημοφιλές ποτό (ανάποδα). * 4.Γράψτε ΜΣΟ - Φυλή Ινδιάνων της Βόρειας Αμερικής. * 5.Τον αποκαλούν και "τέταρτη εξουσία" (ανάποδα, αιτ.) - Η επιστροφή σ' αυτές αποτελεί ένα από τα συνθήματα των καιρών μας. * 6.Χαρακτηρισμός στρατευσίμου (ανάποδα, γεν.) - τροφή νηπίων. * 7.Συνεφερόμενα, σημαίνουν "μωρό" - ονομασία στενών δωματίων. * 8.Ετσι χαρακτηρίζουμε τον "άδειο και καθούμενο" (αιτ.) - Ασφαλίζει ναυτικούς (αρχικά). * 9.Δυο όμοια φωνήεντα - ξενική άρνηση. * 10."Χρημάτων πάντων μέτρον"...

ΚΑΘΕΤΑ :

1.Το Ναύπλιο είχε τη δική του, την 1 Φλεβάρη του 1862. * 2.Χαρακτηρισμός κρατών, σαν τις ΗΠΑ, το Μεξικό, τη Βραζιλία, την Ινδονησία ή την Ελβετία (γεν.πληθ.). * 3.Ο πατέρας των..."παιδιών του θεού" - θεός των αρχαίων Σκανδιναβών (ανάποδα). * 4.Περιοχή της Αττικής, κοντά στον Διόνυσο - ακολουθεί το "τίκι". * 5.Αρχικά σκουιπιδοντενεκέδων της πρωτεύουσας - γίνεται με βελόνα, αλλά και με τα λόγια. * 6.Ετσι λέμε αυτόν τον μήνα. * 7.Κτίριο που έδωσε το όνομά του στην πρωτεύουσα της Βοσνίας - Αρθρο. * 8.Πρόεδρος της Κροατίας. * 9.Μια από τις διευθύνσεις του υπουργείου δημόσιας τάξης - υποθέτει. * 10.Η έκδοσή του αποτελεί μονοπώλιο της κεντρικής κρατικής τράπεζας της κάθε χώρας (γεν.).

Οι λύσεις προηγούμενου σταυρολέξου στη σελίδα

Την Δευτέρα 28 Μαρτίου 94, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, υποχρεούμαι να καταταγώ στις τάξεις του Ελληνικού στρατού.

Σαν άνθρωπος που σέβεται τον εαυτό του και σαν αναρχικός που αρνείται να εξουσιάζει και να εξουσιάζεται, αρνούμαι να υπηρετήσω -ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ- τον δολοφονικό αυτό κρατικό μηχανισμό.

Πόσο μάλιστα στην συγκεκριμένη χρονική περίοδο, όπου το ελληνικό κράτος και κεφάλαιο, με την πολιτική τους στάση (Σπάσιμο του εμπάργκο στη Σερβία, εμπορικός αποκλεισμός της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημ. της Μακεδονίας) συμμετέχει επίσημα στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας ενισχύοντας ταυτόχρονα την γενίκευση του.

Αρνούμαι επίσης να υπηρετήσω τον Ελληνικό Στρατό :

• γιατί δεν νιώθω Έλληνας -μήτε οποιουδήποτε άλλου κράτους- υπήκοος. Δεν επέλεξα εγώ να γεννηθώ στον γεωγραφικό χώρο που ονομάζεται Ελλάδα. Απλώς έτυχε και δεν νιώθω καμμία απολύτως υποχρέωση γι' αυτό απέναντι στην "πατρίδα".

Αντιθέτως νιώθω μίσος και οργή για τα σύνορα που περιορίζουν την ελευθερία των ανθρώπων που έτυχε να γεννηθούν σ' αυτήν, και γιατί μια μικρή κάστα ανθρώπων εκμεταλεύεται και καταπιέζει τους κατοίκους της.

• Γιατί, είτε μας αποκαλούν έλληνες, είτε τούρκους, είτε αλβανούς, ρώσους ή γάλλους, όλοι οι καταπιεσμένοι είμαστε "εθνικά" τυχαίοι. Που δεν μας χωρίζει τίποτα πέρα από τα συμφέροντα των αφεντάδων μας. Οι μοναδικοί μας εχθροί είναι αυτοί που καθορίζουν τις ζωές μας, κανένας άλλος. Αυτοί είναι που δημιουργούν και συντηρούν πολέμους για την επιβολή της εξουσίας τους και την αύξηση των κερδών τους. Αυτοί που σκοτώνονται στα μέτωπα και στις ασκήσεις είμαστε όλοι αυτοί, που είμαστε καταγραμμένοι στα κατάστοιχα τους ως έμπυχο στρατιωτικό υλικό.

Και κάθε φορά που πολεμώντας τα συμφέροντα τους ερχόμαστε πιο κοντά μεταξύ μας, αποδεικνύουμε την αχρηστεία της ύπαρξης τους. Και κάθε φορά που αμφισβητήται έμπρακτα η κυριαρχία των πλουσίων και ισχυρών, αυτοί εφευρίσκουν και νέες μεθόδους καταστολής, προσπαθώντας να πνίξουν τους αγώνες για ελευθερία.

• Γιατί η ύπαρξη στρατευμάτων καταχής στην ελληνική κοινωνία, κάθε άλλο παρά χαρήττσα προστατευτικό μπορεί να έχουν γι' αυτή. Τη στιγμή μάλιστα που οι εχθροί του ανθρώπινου γένους βρίσκονται και εντός των συνόρων.

• Γιατί οι милитаристικές λογικές που απ' τον στρατό διαχέονται ^{στην κοινωνία} έχουν να κάνουν με την ψευδή προβολή της ανωτερότητας του "έθνους", με τον εθνικισμό Υποβοηθώντας έτσι τον εκφασισμό και "στρατιτικοποίηση της κοινωνίας, προτρέποντας την ταυτόχρονα στην υιοθέτηση σωβινιστικών και ρατσιστικών λογικών.

• Γιατί δεν νιώθω καμμία απολύτως ανωτερότητα εξαιτίας του φύλου μου. Είναι άλλωστε γνωστό πως οι μοναδικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι βιολογικές και μόνο. Ο στρατός είναι σχολείο που στοχεύει και στην διάπλαση Αντρών. Αντρών σ' ετοιμότητα να αποδείξουν τη μαγκιά και το αντρινί-κι τους αναπάνω στιγμή. Αντρών που καθοδηγούνται στο να μεταχειρίζονται τις γυναίκες σαν κατώτερα όντα και σαν αντικείμενα ηδονής. Αντρών που το μοναδικό τους επιχείρημα σ' οποιοδήποτε αδιέξοδο είναι η μυική τους δύναμη και αυτοσκοπός τους η επιβολή.

• Γιατί είναι πάγια τακτική της εξουσίας το "διαίρει και βασίλευε". Μήπως γι' αυτό άλλωστε δε συντηρεί τον "πόλεμο των δύο φύλων" ; Γι' αυτό άλλωστε και τραντάζονται τα θεμέλια του εξουσιαστικού μηχανισμού, κάθε φορά που οι υποταγμένοι του ξεπερνούν τους ανταγωνισμούς που αυτός σπέρνει, και στρέφουν τα πυρά τους εναντίων του.

• Γιατί ο στρατός είναι ο τελευταίος και σκληρότερος ταυτόχρονα σταθμός των νέων, πριν την πλήρη κοινωνικοποίηση (υποταγή) τους στον αστικό πολιτισμό της ανισότητας και της καταπίεσης. Σαν θεσμός, ένας από τους κυριότερους σκοπούς του είναι η κάμψη και των τελευταίων αντιστάσεων, των ανθρώπων εκείνων που εξακολουθούν να αρνούνται την υποταγή, υπερασπίζοντας ταυτόχρονα την αξιοπρέπεια τους. Ότι μπορεί να έχουν αφήσει όρθιο μέσα μας η οικογένεια, η θρησκεία, το σχολείο, η δουλειά και οι λοιποί θεσμοί, ο στρατιωτικός μηχανισμός επιδιώκει να καταστείλει βίαια, μια για πάντα.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΛΕΙ ΣΤΑ Μ.Μ.Ε.

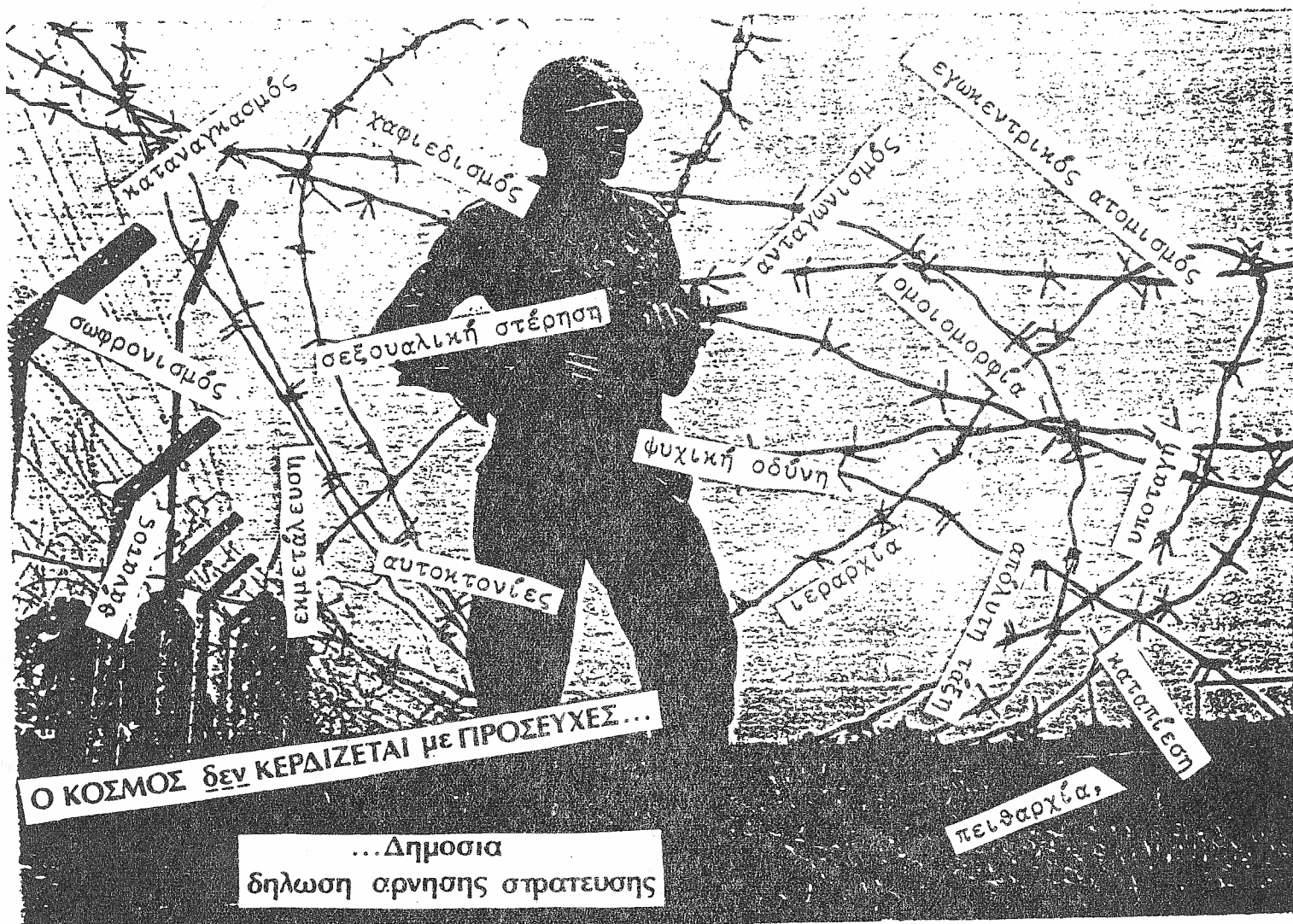
ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΑΥΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΗΡΩΝ ΤΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ. ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΣΤΑΓΕΙΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΣΤΡΩΝΟΥΝ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΑΛΙ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΙΤΑΠΑΤΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ. ΟΠΩΣ ΤΟ ΚΟΙΝΩΦΥΛΙΟ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ. ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΔΙΑ ΚΑΜΜΙΑ ΘΕΣΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

- Γιατί ο ελληνικός στρατός, όπως και όλοι οι στρατοί, έχει σαφή πολιτική θέση και στα κοινωνικά δρώμενα. Δεν είναι τυχαίο γεγονός το ότι έχει χρησιμοποιηθεί καταλυτικά στην εγκαθίδρυση δικτατοριών.
- Όπως τυχαία δεν χρησιμοποιήθηκε στην καταστολή κινήμάτων αντίστασης (π.χ. εμφύλιος, χούντα '67).
- Η το πως αυτός χρησιμοποιείται από το κράτος στην αποφυγή παροχής ασύλου σε κατατρεγμένους (δολοφονίες προσφύγων στα σύνορα).
- Όπως δεν χρησιμοποιείται τυχαία και σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός (π.χ. απεργίες εργαζομένων καθαριότητας, Ε.Α.Σ.).
- Γιατί ο στρατιωτικός μηχανισμός ήταν ανέκαθεν και συνεχίζει να είναι όργανο επιβολής εξουσίας των ισχυρών.
- Γιατί ακόμη και η στρατιωτική θητεία δεν είναι προσωπική υπόθεση του .. καθένα, αλλά κοινή υπόθεση όλων μας. Γιατί όλοι βιώνουμε τις συνέπειες που είτε απορρέουν είτε σχετίζονται άμεσα μ' αυτή. Γιατί και η ολική άρνηση στράτευσης, όπως και κάθε άλλη επαναστατική πράξη, δεν μπορεί να μην εντάσσεται σ' ένα γενικότερο πλαίσιο αντικαθεστωτικής και αντιθεσμικής δράσης.
- Γιατί ταυτόχρονα με την πράξη μου αυτή εκφράζεται έμπρακτα και η αλληλεγγύη μου στον ολικό αρνητή στράτευσης Τάκη Αντωνάτο, που το κράτος αυτές τις μέρες μεθοδεύει την δίωξή του. Καθώς επίσης και σε όλους όσους, ανά τον κόσμο, διώκονται για την εναντίωσή τους στον δολοφονικό αυτό μηχανισμό.
- Γιατί αρνούμαι να γίνω κρέας για οβίδες, στον βωμό των συμφερωμένων, της άρχουσας τάξης.
- Γιατί ο μόνος πόλεμος στον οποίο θα συμμετέχω θα είναι ταξικός.

• ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ Ν' ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ ΜΑΣ.
ΟΥΤΟΠΙΑ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΕΤΣΙ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΟΠΟΛΟΣ
ΑΘΗΝΑ 28-3-74

Γεωγραφικά, η Σουηδία δεν βρίσκεται βέβαια και τόσο μακριά μας. Σπανιότατα, ωστόσο, φτάνουν ειδήσεις απ' την ευρωπαϊκή αυτή χώρα. Τόσο σπάνια, που θα πίστευε κανείς ότι οι Σουηδοί ζουν σ' άλλον πλανήτη. Οι σύντροφοι, που εκδίδουν το A-Infos ("Αναρχική Πληροφόρηση", δελτίο ειδήσεων, στα πλαίσια του διεθνούς δικτύου ομωνύμων δελτίων από διάφορες χώρες), ανέλαβαν την κάλυψη αυτού του ειδησεογραφικού κενού. Οι ειδήσεις που ακολουθούν προέρχονται, λοιπόν, από το A-Infos (Σουηδία), No. 3, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1993.

Αν και κάπως "παλιές", εξακολουθούν να παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

*****

ΑΝΑΡΧΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Κάθε Κυριακή, στο Αναρχικό Κέντρο της Στοκχόλμης, οργανώνεται Folkdök, δηλαδή "Λαϊκή Κουζίνα". Προσφέρεται φαγητό, σε τιμή κόστους, σε αστέγους, απόρους, μετανάστες κλπ. της περιοχής.

1-11-93 : Ασκέται δίωξη κατά του Αναρχικού μηνιαίου δελτίου πληροφόρησης "INFOrm". Κατηγορείται ότι υποκίνησε τις ταραχές στη διάρκεια της διαδήλωσης της 6 Οκτώβρη στο Göteborg (οι Αναρχικοί της πόλης συγκρούστηκαν με την αστυνομία, που επεχείρησε να τους απαγορεύσει να διαδηλώσουν ενάντια στη ρατσιστική πολιτική της σουηδικής κυβέρνησης· τραυματίστηκαν δεκάδες μπάτσοι & διαδηλωτές). Η κατηγορία κατά του "INFOrm" κατέρρευσε κατά την "προκαταρκτική εξέταση".

30-11-93 : Κλείνει το Αναρχικό κέντρο, Café Kronstadt, στο Göteborg.

16-12-93 : Η αστυνομία εισβάλλει και "κατάσχει υλικό", στο Röd Luvan ("Κόκκινο Σπηρούνι"), κέντρο των Αναρχικών και Αυτόνομων του Malmö. Η ενέργεια οφείλεται στην έντονη αντιφασιστική δραστηριότητα που αναπτύσσουν οι Αναρχικοί σύντροφοι της πόλης, που εκδηλώθηκε ιδιαίτερα κατά την αντιφασιστική διαδήλωση της 30-11-93.

18-12-93 : Διαδήλωση ενάντια στην αστυνομική βία, κατά την αντιφασιστική διαδήλωση της 30-11-93, οργανώνεται στο Lund. Συμμετέχουν πάνω από 150 άτομα. Η αστυνομία αποφεύγει να εμφανιστεί.

31-12-93 : Κλείνει το Röd Luvan.

*****

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

13-11-93 : 2.000 άτομα διαδηλώνουν, στο Malmö, κατά της κατασκευής γέφυρας στο Öresund (στα σύνορα Δανίας-Σουηδίας). Η γέφυρα απειλεί να στρέψει αλλού τη φυσιολογική ροή του νερού της περιοχής και να προκαλέσει μεγάλη οικολογική καταστροφή.

17-11-93 : 3.500 άτομα με 2.500 δάδες συμμετέχουν στην λαμπαδηφορία που οργανώνεται στη Στοκχόλμη, ενάντια στο σχέδιο της κυβέρνησης για την κατασκευή του Dennispaket, ενός μεγάλου αυτοκινητόδρομου γύρω από τη σουηδική πρωτεύουσα, που θα έχει σα συνέπεια την αύξηση της ήδη σημαντικής ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

7-12-93 : Η διεθνής επιτροπή εμπειρογνομόνων, που μελετά τις επιπτώσεις που θα έχει στο περιβάλλον η κατασκευή της γέφυρας του Öresund, εκφράζει φόβους ότι η γέφυρα θα διευκολύνει την εισροή θαλασσινού νερού στην

περιοχή, με αποτέλεσμα την καταστροφή τεραστίων καλλιεργησιμών εκτάσεων.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα του σουηδικού τύπου, το θέμα της γέφυρας έχει προκαλέσει τριγμούς στο εσωτερικό της σουηδικής κυβέρνησης και δεν αποκλείεται να οδηγήσει τη χώρα σε κρίση.

7-12-93 : Το Vänsterpartiet (Αριστερό Κόμμα, πρώην κομμουνιστικό) οργανώνει, στη Στοκχόλμη, δημόσια ανοιχτή συζήτηση για το Dennispaket.

10-12-93 : Διαδήλωση και πορεία στους δρόμους της Στοκχόλμης, στα πλαίσια της διεθνούς μέρας για το περιβάλλον.

10/12-12-93 : Σαββατοκύριακο συζητήσεων και προβληματισμού για ριζοσπάστες οικολόγους οργανώνεται στη σουηδική πρωτεύουσα από την STROKK (Stockholm Roundtable of Kultur-Krookers : Στρογγυλή Τράπεζα των Καταστροφών της Κουλτούρας της Στοκχόλμης).

*****

ΦΑΣΙΣΜΟΣ/ΑΚΡΑ ΔΕΞΙΑ

5-11-93 : Ο Anders Klarström, ηγέτης των Sverigedemokraterna (Σουηδών Δημοκρατών), χαρακτήρισε "προδότες" τα μέλη του ναζιστικού μουσικού συγκροτήματος Ultima Thule (Εσχάτη Θούλη *), επειδή, πρόσφατα, αρνήθηκαν επανειλημμένα ότι έχουν οποιεσδήποτε επαφές με φασιστικές οργανώσεις.

7-11-93 : Δύο αριστερλίστικα βιβλιοπωλεία της Στοκχόλμης γίνονται στόχοι φασιστικών επιθέσεων.

12-11-93 : Σε απογευματινές εφημερίδες δημοσιεύεται συνέντευξη τύπου των μελών της Ultima Thule, στην οποία ο μολογούν ότι είχαν πράγματι επαφές με φασιστικές οργανώσεις και δηλώνουν ότι είναι υπερήφανοι για τα ρατσιστικά και φασιστικά τους "πιστεύω".

15-11-93 : Δύο Σουηδοί στρατιώτες, που υπηρετούσαν στις "ειρηνευτικές" δυνάμεις του ΟΗΕ, στη Βοσνία, υποχρεώθηκαν να επιστρέψουν στη Σουηδία, όταν αποκαλύφθηκε ότι είχαν υπηρετήσει σαν μισθοφόροι στο "Viking Platoon", μια από τις φασιστικές παραστρατιωτικές ομάδες που δρουν πλάι στις ένοπλες δυνάμεις της Κροατίας.

18-11-93 : Η δισκογραφική εταιρία EMI ανακοινώνει ότι έχει σταματήσει κάθε συνεργασία με το συγκρότημα Ultima Thule και ότι δεν διακινεί πια τους δίσκους του.

18-11-93 : Ο Lasermannen ("λαιμζεράνθρωπος") John Ausonius (γνωστός φασίστας) κηρύσσεται ένοχος ανθρωποκτονίας.

4-12-93 : Φασίστες σπάζουν με σιδερολοστούς τα τζάμια των γραφείων της Αναρχοσυνδικαλιστικής SAC, στο Göteborg.

5-12-93 : Το φασιστικό "Fem i Toln Rörelsens" ("Κίνηση της 12 παρά 5") οργανώνει "σειρά εκδηλώσεων-διαδηλώσεων" σε διάφορες σουηδικές πόλεις. Στην κεντρική "εκδήλωση", στην πόλη Hägnäsand, συμμετέχουν μόνο 20 άτομα, που διώχνονται, τελικά, από την αστυνομία.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

* Σύμφωνα με τους αρχαίους Έλληνες (Πυθέας ο Μασσαλιώτης, 330 πΧ), η θούλη ήταν το βορειότερο νησί του κόσμου. Ήταν το έσχατο σημείο της γης, πέρα απ' το οποίο δεν υπήρχε τίποτε, γι' αυτό και ονομάστηκε "εσχάτη θούλη". Στη μυθολογία των Γερμανών, η θούλη είναι το τελευταίο προπύργιο των Αρεών.

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

11-12-93 : Υστερα από έντονες πιέσεις (βασικά του Κέντρου Simon Wiesenthal, που ειδικεύεται στον εντοπισμό των ναζιστών εγκληματιών του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, το οποίο, όμως, θεωρείται από πολλούς - κι ίσως, όχι αβάσιμα - σαν "πρακτορείο" της ισραηλινής Μοσάντ. Η σημείωση είναι του Αναρχικού) η ισπανική κυβέρνηση αποφάσισε την απέλαση του Σουηδού ναζί Diedlieb Felderer, ο οποίος, τα τελευταία χρόνια, ζούσε στα Κανάρια Νησιά.

15-12-93 : Σε γειτονιά προσφύγων-μεταναστών, στην πόλη Landskrona, κολλιούνται φασιστικές αφίσσες, στις οποίες εικονίζεται ο "Αν-Βασίλης" να φέρνει "δωρο" αποφάσεις για απέλαση των ξένων.

16-12-93 : Μια κοπέλλα 16 ετών, στο Ålmhult, καταδικάζεται σε πρόστιμο, επειδή στέλνει γράμματα με ρατσιστικό περιεχόμενο σε συμμαθητές της.

17-12-93 : Βόμβα εκρήγνυται έξω από αριστερό βιβλιοπωλείο στη Στοκχόλμη.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ/ΑΝΤΙΡΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Σημείωση : Στη διάρκεια των τελευταίων χρόνων, ο Νοέμβρης έχει εξελιχθεί σε πολύ σημαντικό μήνα για τους Σουηδούς φασίστες, που κάθε χρόνο επιλέγουν αυτήν την χρονική περίοδο για να αναπτύξουν τη δράση & την προπαγάνδα τους.

6-11-93 : Η ημέρα του Gustav II Adolf. (Πρόκειται για το βασιλιά που - κατά τον 3ο αιώνα - οδήγησε την Σουηδία στην μεγαλύτερη ακμή της): Για την επέτειο, οργανώνονται δυο φασιστικές εκδηλώσεις, στη Στοκχόλμη. Το Sverigepartiet (Κόμμα της Σουηδίας - μια μικρή κι ασήμαντη ομάδα ηλικιωμένων εθνικοσοσιαλιστών) οργανώνει, το μεσημέρι, μια διαδήλωση που πέρασε απαρατήρητη το μόνο που τους "ενόχλησε" ήταν οι πάμπολλες αντιρατσιστικές/αντιφασιστικές αφίσσες, στην περιοχή της συγκέντρωσης. Αργότερα, το απόγευμα της ίδιας μέρας, 100 περίπου μέλη της νεολαίας των Sverigedemokraterna ξεκίνησαν την προγραμματισμένη πορεία τους από το άγαλμα του βασιλιά Karl XII (είχε απαγορευθεί η συγκέντρωσή τους στο άγαλμα του Gustav II Adolf, λόγω της γειτνίασής του υπουργείου εξωτερικών) προς την Medborgarsplatsen (Πλατεία των Πολιτών) που βρίσκεται στο κέντρο της παραδοσιακής περιοχής της Στοκχόλμης. Στο μεταξύ, 150 περίπου άτομα, με πρωτοβουλία του τροτσιστικού κόμματος Offensiv (Επίθεση) είχαν οργανώσει αντιφασιστική διαδήλωση. Σε ένα σημείο, απ' όπου θα περνούσαν οι φασίστες, η AFA (Antifascistisk Aktion = Αντι-Φασιστική Δράση) της Στοκχόλμης είχε αποφασίσει να σταματήσει τη φασιστική πορεία. Οι 80 περίπου αντιφασίστες, όμως, καθυστέρησαν να φτάσουν στο σημείο και η αστυνομία τους είχε προλάβει. Κάτω από την πίεση των αστυνομικών δυνάμεων, οι αντιφασίστες προσπάθησαν να στήσουν οδοφράγματα, τα οποία, ωστόσο, πολύ σύντομα εγκαταλείφθηκαν λόγω της συντονισμένης επίθεσης των πεζών και έφιππων ειδικών μονάδων της αστυνομίας. Τέσσερις αντιφασίστες συνελήφθησαν και η μια τους, μια νεαρή κοπέλλα, δόθηκε άγρια από τους μπάτσους. (Έχει ήδη ασκηθεί εναντίον των μπάτσων δίωξη για υπερβολική βία). Καθώς οι αγωνιστές της AFA προσπαθούσαν να στήσουν και να υπερασπίσουν τα οδοφράγματα, οι υπόλοιποι αντιφασίστες, που συμμετείχαν στην άλλη διαδήλωση, προσπάθησαν να περάσουν μέσα από τις γραμμές των μπάτσων και να ενωθούν μαζί τους, αλλά οι αστυνομικοί κατάφεραν εύκολα να "κόψουν στα δύο" την πορεία τους & να τους συλλάβουν όλους. Αργότερα, τους άφησαν ελεύθερους, αφού προηγουμένως τους κράτησαν τα στοιχεία. 3 μέρες αργότερα, το Offensiv, σε συνέντευξη τύπου, κατή-

γίλε τις ενέργειες της AFA σαν "προβοκατόρικες". Ένας αντιρατσιστής δίδεται, τελικά, με την κατηγορία της υποκίνησης σε στάση. Στην ίδια περιοχή, συνελήφθη κι ένας φασίστας, στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν ένα πιστόλι φωτοβολίδων, ένα μαχαίρι, ένα "γουόκι-τάνκι" κι ένας αστυνομικός ασύρματος. Αργότερα, ανακοινώθηκε ότι, στο διαμέρισμά του, βρέθηκε ένα πολεμικό τουφέκι AK-47, ενώ σε σκουπιδοτενεκέ της περιοχής βρέθηκαν κρυμμένα "εκρηκτικά". Όλο το υπόλοιπο βράδυ, μπάτσοι με πολιτικά οδήγησαν αμέτρητα άτομα (πολλά εντελώς άσχετα) στα τμήματα για "εξακρίβωση στοιχείων". Αφού η αστυνομία απομάκρυνε τα ερείπια των οδοφραγμάτων, οι φασίστες συνέχισαν την πορεία τους και - προστατευόμενοι από περισσότερους από 400 αστυνομικούς - κατάφεραν να φτάσουν στην πλατεία, όπου έβγαλαν κάποιους "λόγους" και διαλύθηκαν. Η αστυνομία ισχυρίστηκε ότι είχαν δοθεί εντολές να κάνει ακόμη και χρήση πραγματικών πυρών, για να διαλύσει τα οδοφράγματα, αλλά χάρη στις ικανότητες της κατάφερε να διώξει τους αντιφασίστες χωρίς να χρησιμοποιήσει όπλα.

8-11-93 : Η Σουηδική συνδικαλιστική ένωση, SAC-Syndikalis-terna, καταθέτει μήνυση κατά της αστυνομίας της Στοκχόλμης κατηγορώντας την για παράλειψη καθήκοντος, επειδή δεν απαγόρευσε τη συγκέντρωση των Sverigedemokraterna, στις 6 Νοέμβρη, μολονότι τα ρατσιστικά τους συνθήματα αποτελούν σαφή παράβαση του νόμου που απαγορεύει την έκφραση απειλών κατά εθνικών ομάδων.

9-11-93 : "Νύχτα των Κρυστάλλων" (επέτειος της αρχής των διωγμών των Εβραίων στη χιτλερική Γερμανία). Η Stoppa Rassisterna ("Στοπ στο Ρατσισμό" - Αντιναζιστική/αντιρατσιστική ομάδα) οργανώνει αντιρατσιστική διαδήλωση στη Στοκχόλμη. Σήμερα, εξ άλλου, συμπληρώνονται δυο χρόνια απ' τη δολοφονία του μετανάστη Jimmy Ranjbar από τον "Lasermannen" (βλ. προηγούμενη σελίδα). Την τελευταία στιγμή, ματαιώνεται η προγραμματισμένη πορεία, επειδή η αστυνομία δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλειά της. Μερικά τετράγωνα μακριά από την αντιφασιστική συγκέντρωση, η αστυνομία εμποδίζει μια ομάδα 31 ναζί-σκινχεντς, οπλισμένων με μολότοφ, πέτρες & ρόπαλα, που έρχονται για να επιτεθούν στους συγκεντρωμένους. Συλλαμβάνονται 6 απ' αυτούς (όλοι κάτω των 18 ετών), ενώ οι υπόλοιποι φεύγουν.

19-11-93 : Συγκρούσεις φασιστών - αντιφασιστών στο Gøteborg. Τραυματίζεται μια έγκυος ακροδεξιά.

20-11-93 : Επέτειος του θανάτου του Franco. Η Vit Ariskt Motstånd (VAM = Λευκή Αρσία Αντίσταση) οργανώνει εκδήλωση στο Gøteborg. Κάθε αντιφασιστική εκδήλωση απαγορεύεται. Αστυνομική δύναμη 900 "ανδρών" φροντίζει για την ομαλή εξέλιξη της φασιστικής συγκέντρωσης. Η περιοχή Rosenlund, (που νωρίτερα είχε "διακοσμηθεί" με την αναγραφή του συνθήματος "Nazi Svin" - "Ναζιστικά Γουρούνια" - στους ταίχους) είχε αποκλειστεί, με την τοποθέτηση ειδικών "αντιδιαδηλωτικών" φρακτών στις τρεις πλευρές, ενώ στο κανάλι, που αποτελεί την τέταρτη πλευρά, περιπολούσε όλη μέρα ταχύπλοο της αστυνομίας. Κατά τη διάρκεια της φασιστικής εκδήλωσης 300 περίπου αντιρατσιστές είχαν μαζευτεί στην απέναντι όχθη και αποδοκίμαζαν τα 150 περίπου μέλη της VAM και κάποιους συμπαράστατές τους, που είχαν έρθει από άλλες σουηδικές πόλεις, τη Δανία, τη Νορβηγία, τη Γερμανία και την Αγγλία. Η αστυνομική παρουσία ήταν έντονη και η στάση των μπάτσων ήταν ιδιαίτερα εχθρική προς τους αντι-φασίστες. Οι φασίστες έκλεισαν τη βραδιά τους με μια συναυλία του αγγλικού ναζιστικού συγκροτήματος "No Remorse" (Όχι Τύψεις), στην οποία περισσότεροι ήταν οι μπάτσοι, που τη φύλαγαν, από εκείνους που παρακολουθούσαν. Παρά το γεγονός ότι τα λόγια των τραγουδιών του συγκροτήματος, σαφώς, παραβίαζαν το σουηδικό νόμο κατά της έκφρασης απειλών εναντίον εθνικών ομάδων, η αστυνομία αρνήθηκε να απαγορεύσει τη συναυλία (ακόμη κι όταν τους το ζήτησε ο ιδιοκτήτης του

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα
χώρου, εκφράζοντας την έκπληξη του για τα όσα άκουγε), για λόγους... "ανθρωπιστικούς" (!). Αντιφασίστες διαδηλωτές, που είχαν έρθει από το Malmö και την Κοπεγχάγη της Δανίας, συνελήφθησαν μόλις έφτασαν στο Gøteborg και η αστυνομία ερεύνησε τα λεωφορεία τους. Αργότερα, με αστυνομική συνοδεία, οδηγήθηκαν έξω από την πόλη και αφέθηκαν ελεύθεροι. Η αστυνομική κινητοποίηση, κατά την ημέρα αυτή, κόστισε στο σουηδικό δημόσιο 2 εκατομμύρια κορώνες (!).

29-11-93 : Η Stoppa Rasismen οργανώνει αντιρατσιστική εκδήλωση στη Στοκχόλμη, αλλά χωρίς μεγάλη συμμετοχή.

30-11-93 : Αυτή είναι η παραδοσιακή ημέρα των φασιστικών εκδηλώσεων στη Σουηδία. Κάθε χρόνο, τη μέρα αυτή, κινητοποιούνται οι αντιφασίστες, η αστυνομία και, φυσικά, οι φασίστες, ιδιαίτερα στη Στοκχόλμη και το Lund. Μετά τα επεισόδια της 6/10/93, 6/11/93 και 20/11/93, τα ΜΜΕ εξαπέλυσαν μια εκστρατεία δημιουργίας κλίματος μαζικής υστερίας, το οποίο εκμεταλλεύθηκε η αστυνομία έτσι ώστε να χειριστεί και να ελέγξει όλες τις εκδηλώσεις, φασιστικές κι αντιφασιστικές. Έτσι, στους φασίστες απαγορεύεται να συγκεντρωθούν στα σημεία που εκείνοι θέλουν και τους επιτρέπεται να συγκεντρωθούν σε μέρη που η αστυνομία μπορεί να ελέγξει ευκολότερα (στο Lund τους παραχωρείται ένα ποδοσφαιρικό γήπεδο, ενώ στη Στοκχόλμη επιτρέπεται να συγκεντρωθούν στη Medborgarsplatsen) με τον τρόπο αυτό, οι φασίστες δεν μπορούν να τιμήσουν τον "ήρωα-βασιλιά" τους, Karl XII, εκεί όπου συνήθιζαν να τον τιμούν τα προηγούμενα χρόνια. Οι αντιφασιστικές/αντιρατσιστικές εκδηλώσεις επιτρέπονται, με τη σειρά τους, σε περιοχές όσο το δυνατόν μακριότερα απ' τα σημεία συγκέντρωσης των φασιστών. Με μια αιφνιδιαστική τους απόφαση, οι φασιστικές οργανώσεις (οι Sverigedemokraterna, στη Στοκχόλμη και η 30:e November Förening, στο Lund) ανακοινώνουν ότι δεν αποδέχονται τις αστυνομικές άδειες και δηλώνουν ότι θα προχωρήσουν στις προγραμματισμένες γιορτές μίσους, παρά την άρνηση των αρχών. Η απόφαση αυτή είχε σαν συνέπεια την απαγόρευση από την αστυνομία, τόσο των φασιστικών, όσο και των αντιφασιστικών εκδηλώσεων. Η απαγόρευση, αυτή, ωστόσο, που αρχικά αποφασίστηκε σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, ακυρώθηκε από την κυβέρνηση. Παρ' όλα αυτά, δόθηκε στην αστυνομία το δικαίωμα να αποφασίζει τους τόπους των εκδηλώσεων, καθώς και τα όρια των συγκεντρώσεων, απαγορεύοντας τις πορείες. ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ : 40-50 μέλη της VAM και σκίνχεντς επιχείρησαν, το μεσημέρι, να συγκεντρωθούν στο άγαλμα του Karl XII αλλά εμποδίστηκαν από την ισχυρή αστυνομική δύναμη, που είχε αποκλείσει την περιοχή. Η μόνη "νόμιμη" εκδήλωση, που έγινε στις 30/11 στη Στοκχόλμη, ήταν εκείνη που είχε οργανωθεί απ' την "Offensiv", στην οποία συμμετείχαν περίπου 300 αριστεριστές, που μαζεύτηκαν στο σημείο που τους είχε καθορίσει η αστυνομία, στις 16.30' το απόγευμα. Η AFA της Στοκχόλμης, στο μεταξύ, είχε οργανώσει τη δική της "παράνομη" διαδήλωση, στις 17.00', στην Medborgarsplatsen, όπου η αστυνομία είχε δώσει άδεια για τη συγκέντρωση των Sverigedemokraterna (το αρχικό σχέδιο των αντιφασιστών ήταν να εμποδίσουν τη φασιστική συγκέντρωση). Παρά την αστυνομική παρουσία, τις προβοκάτιες και τις απειλές ότι θα συλλαμβάνονταν όσοι φορούσαν μάσκες και διαδήλωναν παράνομα, η AFA κατάφερε, όχι μόνο να διαδηλώσει επί μια ολόκληρη ώρα, με μουσική κι ομιλίες, αλλά και να κάνει πορεία, προς και από την πλατεία. Κατά τη διάρκεια της κύριας εκδήλωσης, η αστυνομία δεν επέτρεπε ούτε σ' όσους βολισκοταν στην πλατεία να αποχωρήσουν, ούτε στους 300 περίπου αντιφασίστες, μετανάστες κλπ. άτομα, που είχαν μαζευτεί γύρω απ' την πλατεία, να ενωθούν με τους διαδηλωτές. Στις 18.30', 150 περίπου Sverigedemokraterna και σκίνχεντς αποπειράθηκαν ξανά να φτάσουν στο άγαλμα του βασιλιά, αλλά διαλύθηκαν από την αστυνομία. Χρονικά, αυτό συνέπεσε με το τέλος της εκδήλωσης της AFA και την αποχώρηση των αντιφασιστών. Καθώς, λοιπόν, οι αντιφασίστες επεστρεφάν στο κέντρο της πόλης, συγκρούστηκαν με ομάδες φασιστών. Αρκετοί φασίστες δάρθηκαν και προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές σε καταστήματα κλπ. Η αστυνομία επενέβη και οι συγκρούσεις με τους 700 περίπου αντιφασίστες και με-

τανάστες και μέλη της AFA συνεχίστηκαν μέχρι αργά το βράδυ. Συνελήφθησαν 400 περίπου άτομα (ανάμεσά τους και μερικοί ναζί).

LUND : Προς μεγάλη έκπληξη όλων, κανείς φασίστας δεν εμφανίστηκε στις 30 Νοέμβρη σ' αυτήν, την κατά τα λοιπά ήσυχη πανεπιστημιακή πόλη. Η AFA του Malmö/Lund και η AFA της Κοπεγχάγης (Δανία), ωστόσο, είχαν προγραμματίσει αντιφασιστική διαδήλωση για τις 5 το απόγευμα. Νωρίς την ίδια μέρα, είχαν συλληφθεί στο Malmö δυο άτομα που μετέφεραν με το αυτοκίνητό τους 200 μάσκες του σκι, 100 σιδερολοτούς και 50 πυροτεχνήματα οικιακής κατασκευής, από εκείνα που κάνουν πολύ θόρυβο, αλλά καθόλου ζημιά (κι οι 2 αφέθηκαν ελεύθεροι, μαζί μ' έναν Δανό σύντροφο, στις 23 Δεκεμβρη). Η έναρξη της διαδήλωσης, τελικά, καθυστέρησε, επειδή τα 15 λεωφορεία απ' τη Δανία και τα 2 από τη Νορβηγία, που μετέφεραν αντιφασίστες στον τόπο της συγκέντρωσης, καθυστέρησαν στο τελωνείο. Οι Σουηδοί σύντροφοι που είχαν πάει να τους παραλάβουν, υπέστησαν σωματικές έρευνες, απειλήθηκαν και μερικοί απ' αυτούς χτυπήθηκαν...

*****

ΓΑΛΛΙΑ :

Η νύκτα της γαλλικής νεολαίας, που ανάγκασε την κυβέρνηση να αποσύρει το νομοσχέδιο για τις αμοιβές των νέων εργαζομένων, δείχνει τον μοναδικό δρόμο επίτευξης των ονείρων κάθε λαού και κάθε νεολαίας : ΤΟΝ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟ ΑΓΩΝΑ !

ΙΤΑΛΙΑ :

Η εκλογική νύκτα του μεγάλου κεφαλαίου, μέσω των ΜΜΕ, που ανέδειξε στην ιταλική πρωθυπουργία τον Berlusconi, δεν εξέπληξε κανέναν. Ιδιαίτερα, τη στιγμή που το "Δημοκρατικό Κόμμα της Αριστεράς" έχει διαλύσει κάθε "αριστερό" του στοιχείο μέσα στη "δημοκρατικότητα", εν ονόματι της μάστιγας όλων των λαϊκών κινημάτων της μετασοβιετικής εποχής μας, που ακούει μεν στο όνομα "αντισταλινισμός", είναι δε, στην ουσία, ΦΙΛΑΛΕΥΘΕΡΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΣΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ...

ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΟΥ Νο.16 (τεύχος 84)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ :

1.ΦΥΛΑΚΕΣ - ΑΠ. 2.ΙΠΕ (ΕΠΙ) - ΑΣΤΕΡΙ. 3.ΩΑΤ (ΤΑΩ) - ΑΝΙ (ΙΝΑ). 4.ΑΦΘΑΡΣΙΑΣ. 6.ΕΚΡΟΗΣ - ΗΔΥ. 7.ΡΑΕ (Ε.Α.Ρ) - ΨΥΧΡΕΣ. 8.ΑΚΙΠΕ (ΕΠΙΚΑ) - ΗΛ. 9.ΣΙΩΝΙΣΜΟ. 10.ΙΑΝΟΣ - ΑΡΑΦ (ΦΑΡΑ).

ΚΑΘΕΤΑ :

1.ΦΙΡ - ΚΕΡΑΣΙ. 2.ΥΠ - ΚΑΚΙΑ. 3.ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ. 4.ΑΘ - Π.Ν.Ο. 5.ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ. 6.ΕΣ -ΣΥ. 7.ΣΤΑΣΗ - ΧΥΜΑ. 8.ΕΝΙ - ΗΡ - ΟΡ. 9.ΑΡΙΑ - ΔΕΗ 10.ΠΙ - ΣΟΥΣΛΩΦ;

ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ 30 ΠΡΟΣ 31-3-1994 ΧΤΥΠΗΘΗΚΕ ΜΕ ΜΟΛΟΤΩΦ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΤΡΑ ΕΒΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΗΣ ΛΗΣΤΡΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ :

Η Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Η Α Θ Η Ν Ω Ν .

Από αναγνώστριά μας, που μένει στην περιοχή Πατησίων, πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω επιστολή, που "σνομπάρανε" οι εφημερίδες της γειτονιάς.

Σαν κάτοικος της περιοχής, έχω να κάνω μια καταγγελία η οποία δεν έχει σχέση μόνο με τους ανθρώπους αλλά και με τα ζώα.

Σε μια εποχή όπου έχει επικρατήσει η λογική ότι το να ζεις σε σπíti κλουβί και περιβάλλον μπετόν και η οικολογική καταστροφή επιταχύνεται μέρα με τη μέρα, εμείς που ζούμε στην πόλη αναγκαζόμαστε να έχουμε στάση ζωής την καχυποψία και την βία σαν φυσική κατάσταση.

Κι ενώ τα οικιακά ζώα αρχίζουν και εκκλίνουν μερικοί σαπό μας τα έχουν για συντροφιά αλλά και αναγκαία προστατευμένα είδη.

Παρατήρησα μια εχθρότητα που εκφράστηκε πρακτικά, με το οργανωμένο ρίξιμο φόλας σε γάτες και σκύλους και πουλιά στην περιοχή.

Επίσης σε προσωπικό γεγονός όταν αναγκάστηκα να μεταφέρω ένα αδέσποτο γατάκι που είχε δηλητηριαστεί (από φόλα) στην ιδιωτική κλινική του 'Αγγελου Ν. Αντωνόπουλου.

Ο γιατρός Αντωνόπουλος δεν του παρείχε βοήθεια και ακτινογραφία εάν δεν πήγαινα να δανειστώ, εκβιαστικά ενώ ήξερε τι είχε, τις 7.000 (απόδειξη με έκπτωση) που ζητούσε. Χωρίς να σημαίνει ότι συντηρώ οργανώσεις σε στυλ Μπριτζίτ Μπαρντ, για μένα τέτοια περιστατικά μου θυμίζουν εντελώς ολοκληρωτικό πόλεμο και σκέφτομαι ότι αύριο θα είμαι εγώ στην θέση όπου δεν θα μου παρέχουν βοήθεια (όπως και συμβαίνει) εάν δεν διαθέτω χρήματα.

Ελπίζω να δημοσιεύσετε την καταγγελία μου γιατί πιστεύω ότι η αδιαφορία ξεκινάει από "ασήμαντες" λεπτομέρειες και συνεχίζεται μέχρι τον αποκάλυπτο ρατσισμό και φασισμό.

Δ.Ο.Υ. Ε. Ε. Π. ΑΘΗΝΩΝ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

ΚΑΥΤΑΤΖΟΓΛΟΥ 34 ΠΑΤΗΣΙΑ Σ 2286781

ΑΦΜ: 33804617 ΔΟΥ Α Ε

ΔΥΠΛΟΤΥΠΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ

ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΔΡΧ.

No 1656

7000

Ονοματεπώνυμο _____

Διεύθυνση _____

Επάγγελμα _____ Α.Φ.Μ. _____

Έλαβα το ποσό των Δρχ. _____

Αιτιολογία _____

Επισκεφτή - Αποστολή

Ημερομηνία 15-11-37

Ο ΛΑΒΩΝ

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ :

ΟΙ ΝΑΖΙ ΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΠΟΛΕΜΟ

Ξαφνική κλιμάκωση της ναζιστικής τρομοκρατίας παρατηρείται σε όλη την Ευρώπη.

Τις τελευταίες εβδομάδες, οι ναζί έχουν πραγματοποιήσει πολλές επιθέσεις με γράμματα-βόμβες που στέλνονται σε πολίτες, οι οποίοι έχουν βοηθήσει πρόσφυγες και μετανάστες ή δείχνουν φιλικό προς την εβραϊκή κοινότητα της Βρεταννίας.

Ακόμα, έχουν γίνει βομβιστικές επιθέσεις σε αντιναζιστικά βιβλιοπωλεία, ενώ κυκλοφορούν εγχειρίδια κατασκευής βομβών, σε δισκέττες ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και λίστες με ονόματα και διευθύνσεις στόχων των ναζί.

Η βρεταννική ναζιστική τρομοκρατική ομάδα Combat 18, μέσω του περιοδικού της "The Order", κηρύσσει τον φυλετικό πόλεμο. Η ομάδα αυτή συνδέεται με ναζιστές όλης της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής, με τους οποίους ακολουθεί μια κοινή στρατηγική για τη δημιουργία της "αντίστασης χωρίς ηγεσία".

Αντί για τον τύπο της συγκεντρωτικής ομάδας, με ισχυρή ηγεσία στην κορυφή, προτείνεται, τώρα, ένα "σύστημα πυρήνων". Κάθε πυρήνας ή ομάδα κομμάντο - που θα αποτελείται το πολύ από 4 άτομα, θα δρα ανεξάρτητα και μυστικά από τους άλλους, συγκεντρώνοντας πληροφορίες και επιλέγοντας εχθρικούς στόχους για χτύπημα. Η μη-συγκεντρωτική δομή, υποτίθεται ότι θα τους προστατεύσει από τυχόν κρατική επέμβαση. Αν ένας πυρήνας αποκαλυφθεί ή εξουδετερωθεί, δεν θα υπάρχουν επιπτώσεις για τους υπόλοιπους.

Αυτή η νέα στρατηγική αντίληψη των ναζιστών της Βρεταννίας προωθείται από τον Louis Beam, ηγετικό στέλεχος των ναζί των ΗΠΑ, βετεράνο του πολέμου του Βιετνάμ και στενά συνδεδεμένο με το British National Party (Βρεταννικό Εθνικό Κόμμα) και τον αρχηγό του, τον John Tyndall.

Louis Beam

Τα ίχνη του "The Order", που, κυρίως ταχυδρομείται ανώνυμα σε διάφορες ταχυδρομικές θυρίδες, οδηγούν στο νούμερο 58 της Fordham Road, στο New Barnet, στα βόρεια του Λονδίνου, όπου κατοικεί η οικογένεια Sargent, μια οικογένεια δολοφόνων και εμπόρων ναρκωτικών η οποία, εκτός των άλλων, έχει αναλάβει και την ηγεσία της Combat 18.

Σαν εκδότες του περιοδικού, αναφέρονται οι John Gato, Paul Ballard και, φυσικά, τα μέλη της οικογένειας Sargent. Εκτός από το "The Order" ("Η Τάξη"), η ίδια ομάδα εκδίδει και τα "Putsch" (που στα γερμανικά σημαίνει "Πραξικόπημα"), "Lebensraum" (που στα γερμανικά σημαίνει "Ζωτικός Χώρος"), "Red Watch" ("Παρακολούθηση των Κόκκινων") και "Oak" ("Δρυς", ένα από τα μυστικιστικά σύμβολα των ναζί).

Charlie Sargent : ο εμφανιζόμενος σαν αρχηγός της Combat 18.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

No: 4

THE ORDER

Voice Of National Socialism

BM Box 5608
LONDON
WC1N 3XX

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Η οικογένεια Sargent έχει, ακόμη αναλάβει και τη διανομή του "Seditionist" ("Ο Στάσιαστής"), του περιοδικού που εκδίδει ο Beam.

Το περιοδικό "Oak" αποκαλύπτει ότι αποτελεί τμήμα της "National Alliance" ("Εθνική Συμμαχία"), η οποία είναι μια αμερικάνικη ναζιστική ομάδα μ' επικεφαλής τον Dr. William Pierce, γνωστότερο με το ψευδώνυμο Andrew Macdonald, πρώην καθηγητή φυσικής και, τώρα, συγγραφέα βιβλίων ναζιστικού περιεχομένου. Η "National Alliance" δρα στις ΗΠΑ τα τελευταία 30 χρόνια.

Ο Pierce έχει καταφέρει να προωθήσει μέλη της οργάνωσής του σε ηγετικές θέσεις πολλών γεοναζιστικών ομάδων των ΗΠΑ και, σήμερα, διαθέτει ένα ολόκληρο δίκτυο ομάδων διαφόρων τάσεων. Ο ίδιος αποτελεί τον "κοινό παρονομαστή" διαφόρων εκδοτικών οίκων που πουλάνε ακόμη κι εγχειρίδια κατασκευής βομβών και όπλων, μέσω του ταχυδρομείου. Ανάμεσα σ' αυτούς τους εκδοτικούς οίκους περιλαμβάνονται και οι Resurgam Publications (που διευθύνονται από τους Sargents), οι Aurora Promotions (του Steven Blake από το Ipswich της Ανατολικής Αγγλίας), οι Life Rune Books (η αναφορά στη ρουνική μυθολογία είναι εμφανής· ο εκδοτικός αυτός οίκος, που εδρεύει στο Leeds, περιλαμβάνει και τις εκδοτικές δραστηριότητες του Gato κι επίσης διανέμει το έντυπο υλικό του Colin Jordan, του "νονού" των ναζί της Βρεταννίας).

Ακόμη, ο Pierce διαθέτει και ραδιοφωνικό σταθμό στα βραχεία, τον American Dissidents Voices (Διαφωνούσες Αμερικανικές Φωνές), με τον οποίο κηρύσσει τον εθνικοσοσιαλισμό στους ανά τον κόσμο οπαδούς του. Οι εκδόσεις Jeffries & Gato αποτελούν τη "βρεταννική βάση" του Pierce.

Μια άλλη πλευρά της στενής συνεργασίας των Βορειοαμερικάνων και των Ευρωπαίων ναζιστών αποτελούν οι δισκέττες ηλεκτρονικών υπολογιστών, με οδηγίες κατασκευής βομβών, καταλόγους Εβραίων, Εγχρώμων, Αναρχικών κλπ. Παραγωγός αυτών των δισκεττών είναι ο Garry Lauck (της NSDAP/AO). Είναι εξ' άλλου γνωστό το ότι οι ναζί διαθέτουν και δικό τους κομπιουτερικό δίκτυο και ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

Ένα άλλο βρεταννικό ναζιστικό έντυπο, που έχει στενούς δεσμούς με τους Αμερικανούς, είναι το "Target" ("Στόχος"), που εκδίδεται από την "League of St. George" ("Ένωση του Αγ. Γιώργη", εθνικού προστάτη-αγίου των Αγγλων). Η ταχυδρομική θυρίδα του "Tar-

get", στο Vineland του New Jersey των ΗΠΑ, ανήκει στον Andrew Jones, πρώην ενεργό στέλεχος των "Ιπποτών της Αόρατης Αυτοκρατορίας" της Ku Klux Klan. Η "Αυτοκρατορία", που διοικείται από τον James Ferrands, καυχιέται ότι, μετά το 1989, διαθέτει στη Βρεταννία δύναμη 400 "μαχητών", στους οποίους περιλαμβάνονται στελέχη των βρεταννικών ενόπλων δυνάμεων, καθώς και οι ηγέτες των περισσότερων βρεταννικών ακροδεξιών ομάδων. Ο Jones, πάντως, έχει αποχωρήσει απ' την "Αόρατη Αυτοκρατορία" και, τώρα, διοικεί τους "Ιππότες του Φλεγόμενου Σταυρού", χρησιμοποιώντας πάντα την ίδια ταχυδρομική θυρίδα.

Ο Louis Beam, κάποτε μέλος του περιοδικού "The Order", είναι ένα από τα χειρότερα καθάρματα ανάμεσα στους ναζί που ξεπήδησαν στις ΗΠΑ μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Απέκτησε τη στρατιωτική του πείρα στην πρώτη γραμμή κι ασπάστηκε νωρίς τις милитарιστικές θεωρίες του συνταγματάρχη Ullius Louis Amoss, ενός Αμερικανού που, από το 1962 και για 15 χρόνια, κήρυξε την "αντίσταση χωρίς ηγεσία", χωρίς μεγάλη επιτυχία. Όταν το FBI συνέλαβε τους υπεύθυνους του "The Order" για μια σειρά δολοφονιών (ανάμεσα στα θύματα ήταν και κάποιοι αστυνομικοί), καθώς και για την εκτύπωση και κυκλοφορία πλαστών χαρτονομισμάτων, ο Beam και μερικοί άλλοι κατάφεραν να γλυτώσουν. Τώρα, αντιτίθενται σθεναρά σε κάθε απόπειρα δομημένης οργάνωσης.

Οι κύριοι στόχοι των Βρεταννών ναζί είναι τα ηγετικά στελέχη των εβραϊκών και των αφρικανικών κοινοτήτων, καθώς και άτομα κατηγορούμενα για "φυλετική επιμειξία" και για "μόλυνση της φυλής".

Πρόσφατα, βιβλιοπωλείο του Durham, που είχε δεχθεί παλιότερα απειλές από την Combat 18, καταστράφηκε από έκρηξη βόμβας, ενώ, στο Manchester, Ασιάτες μετανάστες που άνοιξαν μαγαζιά απειλήθηκαν ότι, αν δεν τα μαζέψουν να φύγουν το συντομότερο δυνατόν, θα έχουν την ίδια τύχη.

Η βρεταννική αστυνομία, ωστόσο, εξακολουθεί να κλείνει τα μάτια στην απειλή του εθνικοσοσιαλισμού, παρά την επίσημη "Κήρυξη Πολέμου" προς όλους τους αντιφασίστες, τους μετανάστες, τους πρόσφυγες, που δημοσιεύθηκε στην πρώτη σελίδα του 4ου τεύχους του βρεταννικού "The Order", υπογραφομένη από τον Robert J. Matthews.

(Οι πληροφορίες είναι από το αντιφασιστικό περιοδικό Searchlight, Γενάρης 1994, τεύχος 223. Η μετάφραση είναι της Σ.).

"ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ"

είναι ο τίτλος ενός τετρασέλιδου, που
κυκλοφόρησαν Σέρβοι και Κροάτες Αναρχικοί,
τον Γενάρη του 1994.

Από εκεί είναι τα δυο κείμενα που παραθέτουμε.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ
ΣΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑ

Μετά από 45 χρόνια Μαρξιστικού Κομμουνισμού και μετά την πτώση αυτού του καθεστώτος, το εργατικό κίνημα στη Σερβία είναι σήμερα πιο αδύνατο παρά ποτέ. Ο εμφύλιος πόλεμος στην πρώην Γιουγκοσλαβία, ο εθνικισμός και η κατάρρευση της οικονομίας έχουν οδηγήσει τους εργάτες σε μια απελπισμένη μάχη για την επιβίωσή τους. Κανείς δεν ξέρει πόσοι εργάτες είναι άνεργοι, αλλά, σύμφωνα με όσα αναφέρουν κάποιες ανεξάρτητες εφημερίδες, μόνο 900.000 άνθρωποι (λιγότερο από το 10% του πληθυσμού) έχουν δικαίωμα στην εργασία. Οι μηνιαίες αποδοχές κυμαίνονται από 6 μέχρι 10 δολάρια ΗΠΑ. Οι συνθήκες ζωής είναι πολύ άσχημες. Δεν υπάρχουν φάρμακα, καύσιμα για θέρμανση νοσοκομείων και σχολείων, δεν υπάρχουν τρόφιμα...

Ποιός είναι ο ρόλος του Αναρχισμού στην Σερβία ;

Στη διάρκεια των 45 χρόνων του υπαρκτού σοσιαλισμού, ο Αναρχισμός αποτελούσε το αντικείμενο ενός διαρκούς εξορκισμού. Στη χώρα δεν υπήρχε παρά μόνο ένα "σωστό" κίνημα (ο Μαρξισμός) κι ένα "σωστό" κόμμα (η Ένωση Γιουγκοσλάβων Κομμουνιστών).

Το Αναρχικό κίνημα το αποτελούσαν δυο - τρία άτομα και δεν ακουγόταν ούτε λέξη γι' αυτό. Όλα αυτά, μέχρι το 1991. Εκείνη τη χρονιά, το Αναρχικό κίνημα ξύπνησε... (*)

Η πρώτη ομάδα οικολόγων - Αναρχικών άρχισε τη δράση της αμέσως μετά την πρωτοχρονιά του 1991. Οι "Πολεμιστές του Ουράνιου Τόξου" δεν υπάρχουν πια, αυτοί, ωστόσο, υπήρξαν οι πρωτοπόροι του νέου κινήματος.

Σήμερα, στις αρχές του 1994, υπάρχουν ακόμη στην Σερβία μερικές ομάδες Αναρχικών, σε διάφορες πόλεις, που ασχολούνται με διάφορα προβλήματα. Ο Αναρχισμός απέχει ακόμη πολύ από το να είναι ένα ισχυρό πολιτικό κίνημα, ακολουθεί, ωστόσο, μια σταθερά ανοδική πορεία.

Κατά την γνώμη μου, οι Αναρχικοί στη Σερβία μπορούν να πετύχουν πολλά στη μάχη για τα εργατικά δικαιώματα. Οι εργάτες θα χρειαστούν μια ισχυρή πολιτική δύναμη που θα τους οδηγήσει στη μάχη εναντίον των νέων αφεντικών.

Οι Αναρχικοί, οπλισμένοι με πληροφόρηση για τις ανά τον κόσμο απεργίες και τα ανεξάρτητα συνδικάτα, θα πρέπει να σπρώξουν τους εργάτες σε μια, μοναδική και επιτυχή μάχη, χωρίς "καπελλωμένα συνδικάτα" και πολιτικούς αρχηγούς.

Οι Αναρχικοί θα πρέπει να διαδίδουν τις πληροφορίες για τις απεργίες. Όλοι οι ανεξάρτητοι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί θα πρέπει να ενημερώνονται για τις απεργίες (ανεξάρτητα από την έκτασή τους).

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Επίσης, οι Αναρχικοί μπορούν και πρέπει να αναλάβουν το σημαντικό έργο της δημιουργίας μιας συννομοσπονδίας όλων των Αναρχικών ομάδων, ατόμων, πολιτικών ομάδων (που ενδιαφέρονται πραγματικά για τα προβλήματα της εργατικής τάξης) και των ανεξαρτητών συνδικάτων.

Ας ενωθούμε στον κοινό αγώνα.

* (Σημείωση του Αναρχικού : Παρά τα όσα λέει ο συντάκτης του άρθρου, εμείς θυμόμαστε ότι, κατά την δεκαετία του 1980, το Αναρχικό κίνημα στην Γιουγκοσλαβία κάθε άλλο παρά ανύπαρκτο ήταν. Έτσι, κάθε καλοκαίρι, Αναρχικοί - που δεν διώκονταν απ' το καθεστώς, αλλά αντίθετα ήταν καθηγητές πανεπιστημίων, ακαδημαϊκοί, γνωστοί συγγραφείς κλπ. - οργάνωναν διεθνή σεμινάρια για την Αναρχία και τη διάδοση των Αναρχικών ιδεών. Χωρίς να υπερτιμούμε το ρόλο των Αναρχικών πανεπιστημιακών (σε πολλά σημεία, μπορούμε να τους προσάψουμε την κατηγορία του "ρεφορμιστή"), είμαστε υποχρεωμένοι να εκφράσουμε τη δυσπιστία μας για τους "Πολεμιστές του Ουράνιου Τόξου" (που σε πολλά σημεία μπορούμε να τους προσάψουμε την ίδια κατηγορία). Θα αποφύγουμε, πάντως, την πασαρέρα κριτική και θα περιοριστούμε να πούμε ότι χαιρόμαστε που το Αναρχικό κίνημα εξακολουθεί να ζει και να δρα στη γειτονική μας χώρα).

Α Ν Α Ρ Χ Ι Κ Ο Μ Ε Τ Ω Π Ο Γ Ι Α Τ Η Ν Ε Ι Ρ Η Ν Η

Πιθανότητες πολέμου στα Βαλκάνια

Τη στιγμή που το εθνικιστικό χάος στα Βαλκάνια προξενεί καινούρια θύματα, είναι οφθαλμοφανές ότι στα πλαίσια του αποκαλούμενου πολιτισμένου κόσμου δεν υπάρχει ούτε ένας θεσμός ικανός να εμποδίσει την πιο πρωτόγονη μορφή μάχης για την εξουσία, σ' αυτό ή σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου.

Η αδυναμία του συστήματος, που και το ίδιο θεμελιώνεται στη μάχη για την εξουσία και στη σύγκρουση συμφερόντων, επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά.

Οι σφαγές, που παρατηρούνται σε ορισμένα μέρη της πρώην Γιουγκοσλαβίας, δεν συνιστούν μια τοπικά περιορισμένη σύγκρουση, ούτε οφείλονται σε κάποια "εκ γεννητής" δίψα για αίμα, πράγμα που - σύμφωνα με νέες ρατσιστικές θεωρίες - φαντάζεται ο υπόλοιπος κόσμος, μόνο και μόνο για να μην παραδεχθεί αυτό που είναι πασιφανές : ότι τα Βαλκάνια, φορτωμένα με προαιώνιες συγκρούσεις, χρησιμοποιήθηκαν χάρη σ' αυτές σαν ασπίδα ή δόρυ των ιμπεριαλιστικών τάσεων που επικρατούσαν στον περίγυρό τους για να πέσουν, τελικά, και τα ίδια θύμα των παθών που επί τόσους αιώνες συσσωρεύονται στην περιοχή.

Για μιαν ακόμη φορά, τα θύματα είναι μόνο "τα μέλη κάποιων βαλκανικών φυλών", ενώ ο ανώτερος και πολιτισμένος κόσμος και πάλι κερδίζει, κλείνει συμφωνίες, προβάρει καινούριους παγκοσμίους πολέμους...

Κι όμως... Η τραγωδία αυτών των περιοχών είναι ο καθρέφτης εκείνου που ονομάζουμε "πολιτισμένο κόσμο"· κι αυτός ο κόσμος φοβάται να κοιτάξει μέσα σ' αυτόν τον ματωμένο καθρέφτη, μη τυχόν και δει την δική του τρέλλα.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα -----

Αυτό, ωστόσο, μπορεί να του κοστίσει ακριβά, γιατί τα Βαλκάνια αποτελούν μια προειδοποίηση για το τί περιμένει, ίσως, κι όλους τους άλλους, στην περίπτωση που το κακό δεν χτυπηθεί στη ρίζα του. Κι αυτή η ρίζα δεν είναι άλλη απ' το ίδιο το σύστημα πάνω στο οποίο βασίζεται ο σημερινός πολιτισμός.

Ας γυρίσουμε, όμως, στα Βαλκάνια κι ας σκεφτούμε ποιός είναι ο ρόλος των Αναρχικών σε όλα αυτά και αν και πώς υπάρχει ένας τέτοιος ρόλος.

Εφόσον υποστηρίζουμε πραγματικά αυτό το οποίο πιστεύουμε, εγώ, προσωπικά, πιστεύω ότι το ενωμένο "ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ", που ιδρύθηκε κύρια από άτομα και ομάδες μέσα στον χώρο της πρώην Γιουγκοσλαβίας, είναι η πιο αποτελεσματική μορφή άμεσης δράσης.

Γιατί ; Γιατί μόνο με την εξάπλωση αντιεξουσιαστικών ιδεών, με την αύξηση του αριθμού των ανθρώπων που έχουν συνειδητοποιήσει τους λόγους και τους στόχους του πολέμου, μπορούμε να σταματήσουμε το μακελειό.

Δυστυχώς, τα πολεμικά γεγονότα είναι τόσο άγρια, που δύσκολα θα πίστευε κανείς πως θα μπορούσε ποτέ να έρθει μια πραγματική ειρήνη.

Οι δυσκολίες που μπορεί να συναντήσει το "ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ" είναι πολλές. Η ανάγκη, ωστόσο, της έστω και περιορισμένης ύπαρξής του, είναι προφανής.

Πρέπει να το επιχειρήσουμε επειδή οι κάτοικοι της πρώην Γιουγκοσλαβίας πρέπει μόνοι τους να καταλάβουν ότι καμιά από τις υπάρχουσες εξουσίες δεν ενδιαφέρεται να σταματήσει, επιτέλους, αυτό το λουτρό αίματος.

κάποιες σκέψεις περί εθνικισμού

Με ποió δικαίωμα τολμάμε, σαν κράτος και λαός, να ζητάμε ανθρώπινα δικαιώματα για τις μειονότητες των Ελλήνων σε άλλα κράτη, όταν απαγορεύουμε σε κατοίκους της ίδιας μας της χώρας να δηλώνουν αυτό που πιστεύουν οι ίδιοι ότι είναι και να διδάσκονται τη γλώσσα - των προγόνων τους - που θέλουν να μιλούν ;

Γιατί ; Ποιόν κοροϊδεύουμε ; Είναι Έλληνες - γνήσιοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων - αυτοί ; Είστε εσείς ;

Επιτέλους, -ας παραδεχτούμε την καταγωγή τους και ας τους βοηθήσουμε να διατηρήσουν την γλώσσα τους, τους θεούς τους και τα της καταγωγής τους, χωρίς εμπόδια και διακρίσεις.

Στην ελευθερία τους, θα είναι φίλοι μας... Στην καταπίεσή τους, οι εχθροί μας... Και αυτό το τελευταίο, μόνο κάτι άρρωστοι, επικίνδυνοι και κομπλεξικοί άνθρωποι το θέλουν. Θεοσεβείς και πολεμόχαροι, προγονολάτρες, οπαδοί της ανωτερότητας και της καθαρότητας της φυλής και του εθνικού μας χώρου, υπέρμαχοι της βίας κι εναντίοι της ατομικής ελευθερίας, παιδιά κυρίαρχης μητέρας που ταυτίζουν το απόλυτο της καθαρής και ανώτερης φυλής και το απαράβιαστο των συνόρων της χώρας, με την παρθενία της κωλοτρυπίδας τους, κωλοτρυπίδες πατριώτες (πρωκτοί πατριώται), βίαιοι, αδίστακτοι βασανιστές στους μικρούς και αδύνατους και κόλακες, υποτελείς, προσκυνητές στους ισχυρούς...

Ας μην τους αφήσουμε να μας παραπλανήσουν και να μας δημιουργήσουν προβλήματα - ακόμα και πόλεμο - με τους γείτονες λαούς μας.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.
ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΓΗ !!!

Απ' το βιβλίο του Αναστασίου εξ Εφέσης
"Στη χαρά της εύρεσης των σκουπιδιών",
εκδόσεις "ΨΑΡΟΚΑΤΙΟΣ".

Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΚΗ ΕΠΙ ΧΟΥΝΤΑΣ

Για τα προχουντικά και τα μεταχουντικά καμώματα του Θεόφιλου-Λάκη Ιωαννίδη γράφουμε σε άλλη σελίδα αυτού του τεύχους. Εδώ, θα αναφερθούμε στη χουντική περίοδο της ζωής του Λάκη.

Επί χούντας, λοιπόν, ο πρόεδρος της ΕΚΟΦ (που είχε διαλυθεί μετά το 1965), απόφοιτος πλέον του ελληνικού πανεπιστημίου, στέλνεται για μεταπτυχιακές σπουδές στο Παρίσι, με λεφτά του ελληνικού δημοσίου.

Η Γαλλία, που εκείνη την εποχή ζει στον πυρετό του αναβρασμού της νεολαίας της, πυρετό που θα οδηγήσει στην έκρηξη του Μάη του 1968, φιλοξενεί πολλούς Έλληνες, όχι μόνο πολιτικούς εξόριστους κι αυτοεξόριστους, αλλά και οικονομικούς μετανάστες και αρκετούς φοιτητές.

Η εξεγερσιακή ατμόσφαιρα που επικρατεί στη Γαλλία επηρεάζει, φυσικά, και τους Έλληνες που ζουν εκεί, ιδιαίτερα λόγω της δικτατορίας που έχει επιβληθεί στην Ελλάδα.

Στο τεύχος του Μάη του 1993, είχαμε αναδημοσιεύσει (απ' το βιβλίο ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΩΝ, εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος) προκηρύξεις των Ελλήνων φοιτητών της Γαλλίας, που στην εξέγερση της γαλλικής νεολαίας έβλεπαν μιαν ακόμη ευκαιρία για να αγωνιστούν ενάντια στην ελληνική χούντα.

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι συνταγματάρχες ανησυχούσαν. Η "χρυσή νεολαία" της χώρας (αφού το να σπουδάσει κανείς στο εξωτερικό - και τότε, όπως και σήμερα - απαιτεί κάποια χρήματα, που δεν τα διαθέτουν παρά οι πολύ εύπορες οικογένειες) επαναστατικοποιόταν...

Επρεπε, λοιπόν, να παρακολουθούν την κατάσταση "εκ του σύνεγγυς"...

Η Συνομοσπονδία Νέων Επιστημόνων και Φοιτητών Δυτικής Ευρώπης

Ο Λάκης, λοιπόν, που όπως είπαμε έχει σταλεί απ' τη χούντα στο Παρίσι, περνάει και πάλι στην ενεργό δράση. Μαζί με άλλους φοιτητές του ιδίου φυράματος, ιδρύει την Συνομοσπονδία Νέων Επιστημόνων και Φοιτητών Δυτικής Ευρώπης, με σκοπό, όχι μόνο την προπαγάνδισή της "Εθνικής Επανάστασης", αλλά, κύρια, την παρακολούθηση των αντιχουντικών Ελλήνων και το κάρφωμά τους στις ελληνικές αρχές.

Δεκάδες νέοι και νέες, λοιπόν, επιστρέφοντας στην Ελλάδα, συλλαμβάνονται, βασανίζονται, δικάζονται, φυλακίζονται και βλέπουν τη ζωή τους να καταστρέφεται, χάρη στις "πληροφορίες" με τις οποίες ο Λάκης Ιωαννίδης ξεπληρώνει αυτούς που τον πληρώνουν. Ανθρωποι με ιδιαίτερες, ίσως, δυνατότητες αδυνατούν να συνεχίσουν την επιστημονική τους σταδιοδρομία, μόνο και μόνο επειδή η φάτσα τους δεν αρέσει στο Λάκη...

Προϊστάμενος του Ιωαννίδη, στο Παρίσι, είναι ο Κωνσταντίνος Μαυροειδής, συνταγματάρχης και στρατιωτικός ακόλουθος της ελληνικής πρεσβείας στο Παρίσι. Το δίκτυο του Μαυροειδή περιλαμβάνει κι άλλους χαφιέδες (ανάμεσα στους οποίους και τον ορθόδοξο μητροπολίτη Γαλλίας, Μελέτιο), όμως, στο χώρο της νεολαίας και των φοιτητών (που, θέβαια, δεν είναι τόσο θρήσκοι και μέσα στους οποίους οι κουρεμμένοι και πιο ηλικιωμένοι αστυνομικοί και στρατιωτικοί χαφιέδες χτυπούν σαν τη μύγα μες στο γάλα) κανείς δεν μπορεί να συναγωνιστεί τον πρώην πρόεδρο της εθνικοσοσιαλιστικής ΕΚΟΦ.

"Δεξί χέρι" του Λάκη είναι ο Γ. Σταμάτης (Γιώργος;), γενικός γραμματέας του "Εθνικού Συνδέσμου Ελλήνων Φοιτητών Παρισίων" και, φυσικά στο "έργο" του τον βοηθούν και πολλοί άλλοι διορισμένοι "πρόεδροι", "γραμματείς" κλπ. πολλών και διαφόρων φοιτητικών και νεοεπιστημονικών "συλλόγων", που με την υλική συμπαράσταση της χούντας έχουν ξεφυτρώσει σαν τα μανιτάρια σ' όλη τη δυτική Ευρώπη, τη βόρεια Αμερική κι όπου αλλού υπάρχει ελληνική νεολαία.

Οι "idees" του χαφιέ

Το σπίτι του Ιωαννίδη, στον αριθμό 15 της οδού Bassano (άραγε πόσο έψαξε ο χαφιές για να βρει σπίτι σε μια οδό με τ' όνομα "Βάσσα-νο";), στο 16ο παρισινό "arrondissement", δεν είναι, όμως, μόνο χαφιεδοφυλιά. Φιλοξενεί και τις "ιδέες" ή μάλλον τις "IDEES" του πράκτορα.

"IDEES" είναι ο τίτλος (γαλλόφωνος) του ελληνόφωνου μηνιαίου περιοδικού που εκδίδει ο Σύνδεσμος Νέων Επιστημόνων και Φοιτητών Δυτικής Ευρώπης.

Το πρώτο φύλλο του περιοδικού, διευθυντής του οποίου είναι ο Λάκης, κυκλοφορεί το Φλεβάρη του 1968 (τρεις μήνες πριν το ιδρυτικό "συνέδριο" του ΣΝΕΦΔΕ, το Μάη του 1968).

Το "μότο" της "μηνιαίας επιστημονικής και πολιτικής επιθεωρήσεως" είναι :

ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΕΟΙ !
ΤΑ ΠΛΕΟΝ ΕΥΓΕΝΗ ΕΘΝΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ
ΥΛΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ 21ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

Το τεύχος που έχουμε στα χέρια μας είναι το υπ' αρ. 10, που κυκλοφόρησε το Δεκέμβρη του 1968.

Όπως είναι φυσικό, το κύριο άρθρο του, γραμμένο απ' τον Λάκη, αναφέρεται στα Δεκεμβριανά και, μεταξύ άλλων, λέει :

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

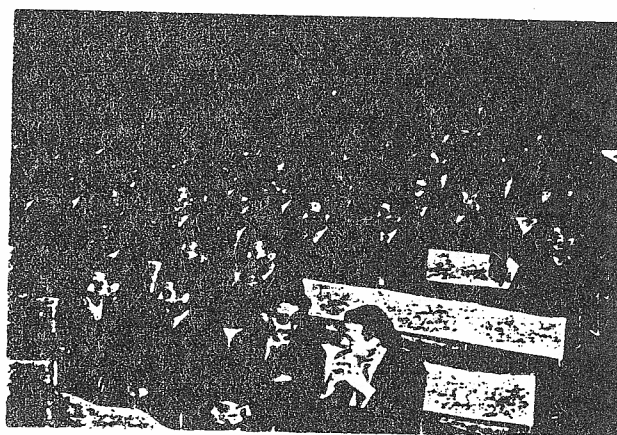

- Στη σελίδα 5 : Δι' αποφάσεως του κ. υπουργού συντονισμού (δηλ. του Ν. Μακαρέζου) διατίθενται συμπληρωματικά πιστώσεις ύψους 121.271.000 δρχ. δια την βελτίωσιν των σιδηροδρομικών συγκοινωνιών. (ανυπόγραφο).
- Στη σελίδα 6 : ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ : Σημασιολογικά - Κανόνες τεχνικής του Πάνου Β. Γρίβα.
- Στη σελίδα 7 : Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ του Κωνσταντίνου Μαυροειδή
- Στη σελίδα 10 : ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΤΩΝ Η.Π.Α. ΕΧΟΥΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ (μεταφρασμένο στα ελληνικά άρθρο του ακροδεξιού Raymond Aron).
- Στη σελίδα 11 : Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΕΝΟΠΙΟΠΙΣΕΩΣ ΤΗΣ του Γ. Σταμάτη.
- Στη σελίδα 13 : ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ 21ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ του Χρ. Κωνσταντινίδη.
- Στη σελίδα 16 : Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ του Λάκη Ιωαννίδη.
- Στη σελίδα 17 : Από τας εκδηλώσεις της "Μάνας του Στρατού" (φωτογραφικό ρεπορτάζ).
- Στη σελίδα 20 : ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ (οδηγός... εστιατωρίων) του Α. Κρομυδοπούλου.
- Στη σελίδα 21 : Η Γαλλική παραγωγή ουρανίου προβλέπεται να ανέλθῃ εἰς 1500 τ. ετησίως (ανυπόγραφο).
επίσης:
διαφήμιση της γαλλικής εταιρίας πετρελαιοδῶν ΑΝΙΑ
- Στις σελίδες 22-23 : διάφορες ειδήσεις.
- Στη σελίδα 23 : ΑΠΟΚΥΗΜΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ("Απάντηση" του Λάκη σε άρθρο της MONDE περί Γ. Παπανδρέου).
- Στη σελίδα 24 : Ολοσέλιδη διαφήμιση του Κεράνη.
- Στη σελίδα 25 : Ολοσέλιδη διαφήμιση της Κτηματικής Τράπεζας.
- Στη σελίδα 26 : "Ο ΕΥΚΟΛΟΣ ΑΝΔΡΑΣ" - ένα βιβλίο που σκανδάλισε τη Γαλλία. (βιβλιοκριτική του Ζ. Α.).
- Στη σελίδα 28 : ΜΕΙΙΚΟ 1968 : Μια σκιαγραφή της χώρας όπου ετελέσθησαν πρόσφατα οι Ολυμπιακοί Αγώνες της συνεργατίδος του περιόδικου Σιμόν Ρουά.
- Στη σελίδα 29 : Μια εικόνα (ποίημα) της Ντόρας Αδαμοπούλου - Φάλαρη.
- Στη σελίδα 30 : Ολοσέλιδη διαφήμιση της Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος.

- Στη σελίδα 31 : Ποιητική σελίς της Εφης Ανανίδου.
κι ακόμη :
φωτογραφία των "Παιδιών της Αφροδίτης" (μουσικό συγκρότημα της εποχής δεν είχε σχέσεις με την πολιτική κατάσταση).
- Στη σελίδα 32 : Ολοσέλιδη διαφήμιση της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ (τότε ήταν ακόμη του Ωνάση).

Τέλος, στο πίσω εξώφυλλο δημοσιευόταν ολοσέλιδη διαφήμιση του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού.

Περιττεύει να πούμε ότι ελάχιστες είναι οι σελίδες του "επιστημονικού" περιοδικού στις οποίες δεν δημοσιεύεται κάποιο τσιτάτο του Γιώργου Παπαδόπουλου, πάντοτε εντός πλαισίου.

Από την έναρξιν των εργασιών του Γ' Πανεπιστημιακού Συνεδρίου εἰς Θεσσαλονίκην Δεκέμβριος 1960. Διακρίνονται οἱ κ.κ. Νίτας, Μποκοβός, Τελαζίδης, Παπαθεμελής, Παπαδημόπουλος, Χαλαυσιδής, Δ. Ἰωαννίδης, Δύγερενίδης κ.κ.α.

(Η φωτογραφία περιέχεται στο βιβλίο του Λάκη "Γιατί επιλέξαμε τον Καραμανλή;", που κυκλοφόρησε το 1976. Πέρα από τις σχέσεις Λάκη - Καραμανλή, για τις οποίες πολλά μπορούν να ειπωθούν, περιοριζόμαστε να παρατηρήσουμε τις σχέσεις - από τότε - Ιωαννίδη - Παπαθεμελή· σχέσεις πότε εχθρικές και πότε εγκάρδιες...)

ΣΤΟ ΑΠΟΓΕΙΟ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ
ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ
ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ...

ΝΑ ΘΥΜΙΣΟΥΜΕ...

Τέτοια εποχή ήταν
στις 29 Απρίλη 1989
που
ΕΝΑΣ ΑΓΡΟΤΗΣ
Ο ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ
ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ (αυτοκτόνησε)
ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ. Αναβλήθηκε, στις 9/3/94, η δίκη του αντιμilitarιστή αγωνιστή Aytek (84, στις 3/4/94). Η νέα δίκη ορίστηκε για τις 3/4/94. Το στρατοδικείο διέταξε τη συνέχιση της κράτησής του, παρά την αντίθετη πρόταση του επιτρόπου.

ΒΟΣΝΙΑ. "ΠΑΡΑΓΕΩΟ, ΜΙΑ ΠΟΛΗ - ΕΥΜΒΟΛΟ, ΠΟΥ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΤΙΣ ΓΙΟΥΓΟΣΛΑΒΙΚΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΕΣ" είναι ο τίτλος του άρθρου του Γάλλου δημογράφου Claude Nèpper, που δημοσιεύεται, πρωτοσέλιδο, στο φύλλο 947 (3-9/3/94), του εβδομαδιαίου Monde Libertaire (Ελευθεριακού Κόσμου). Ο υπέρτιτος δείχνει ξεκάθαρα ότι κάποιοι δυτικοευρωπαίοι αρνούνται να χάσουν τα παραμύθια που τους σερβίρει η προπαγάνδα των φιλοπόλεμων κυβερνήσεών τους: "Εναντία στην αρχή περί ενός υποχρεωτικά ενόχου σερβικού λαού".

Ανάμεσα σ' άλλα, ο Claude Nèpper γράφει:

"Από την εποχή των βαλκανικών πολέμων του 1912 - 1913 μέχρι τη σημερινή κατάσταση... σ' ό,τι αφορά τη Γιουγκοσλαβία, η ιστορία δεν είναι παρά μια παραθεση οδυνηρών γεγονότων, μέσα στα οποία τα 40 χρόνια του τιτοϊκού καθεστώτος θα φανταζαν σαν μια συγκινητική

παρανάλυση ειρήνης, αν δεν καθάναμε ότι η ωστία εκαινε ακόμη, τόσο στο εσωτερικό, όσο κι έξω απ' την ομοσπονδιακή δημοκρατία, χάσει σε κάποιες βίαιες ενεργειες, κύρια εκ μέρους των ουστάσι (Σλη. του Α. Ι. δηλ. των συνεργατών των Ναζί, κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής), ενέργειες που ορισμένα στοιχεία του "ελεύθερου κόσμου", τις έβλεπαν με καλό μάτι. Λόγω αντικομμουνισμού!

"Για κάποιους ανθρωπιστές, στις αρχές των συγκρούσεων στη Βοσνία, ήταν αυτονόητο το να χαρακτηρίζουν το Μιλόσεβιτς σαν "νέο Χίτλερ"... Εντελώς κοινότοπο, τη στιγμή που ξέρουμε ότι κι ο Σαντάμ Χουσεΐν χαρακτηριζόταν το ίδιο, κατά τον πόλεμο στον Περσικό Κόλπο.

"Αυτή η τάση, να βλέπει κανείς τη γέννηση νέων Χίτλερ σε κάθε παραγμένη ιστορική εποχή, θα έπρεπε να κάνει τον κάθε παρατηρητή δύσπιστο, αφού, τελικά, ανάμεσα στον Μεγάλο Σατανά (ΗΠΑ), που τρομοκρατεί την Τσεχοσλοβακία μετά την πτώση του Σάχη, και στους νέους Χίτλερ... η δημοκρατική υπερβολή καταφέρνει να υποκαταστήσει την πληροφόρηση..."

Όσο για την περίφημη "εθνική καθάαρση", ο συγγραφέας του άρθρου παρατηρεί:

"Κάποια καθάρματα... μίλησαν για "εθνική καθάαρση", κάποια άλλα καθάρματα την εθάρμοσαν, με άλλο όνομα βέβαια, και τελικά ο Σέρβος έγινε Ο ΕΧΘΡΟΣ..."

"Κι έφτασαν, εδώ κι έναν χρόνο να μιλούν για τους βίαιους σε βάρος των μουσουλμάνων γυναικών, χωρίς να γνωρίζουν ούτε την πραγματική έκταση αυτού του φαινομένου, ούτε το σύνολο των μέτρων που πάρθηκαν σε διευνές επίπεδο για την απόλυση των συνεπειών του..."

"Κι έπειτα, αφού ακούστηκαν αυτές οι συνταρακτικές αποκλήψεις, τα ΜΜΕ έστρεψαν αλλού την προσοχή τους και κανείς δεν ενδιαφέρθηκε πια για την τύχη αυτών των τραγικών γυναικών. Αυλαία..."

"Αυλαία, επίσης, και σ' εκείνα - τα μόνα - σερβικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, που - δικάτα ή αδικα - είχαν παρουσιαστεί σαν στρατόπεδα εξόντωσης μουσουλμάνων αιχμαλώτων. Λέω "δικάτα" ή αδικα", επειδή από εκείνες τις εικόνες των αποσκελετωμένων κρατουμένων, που είχαν γίνει η "υπ' αριθμόν 1" εικόνη στον τύπο, δεν έχει μείνει απολύτως τίποτα, παρά το ότι, εκείνη την εποχή, σχεδόν όλοι μιλούσαν για ένα νέο Auschwitz και για

Ο Aytek Ozel σε τηλεοπτική εκπομπή στο ΗΒΒ (ιδιωτικό τηλεοπτικό κανάλι) δήλωσε ότι είναι υπέρ της ειρήνης και κατά του πολέμου και ότι είναι αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός για λόγους συνείδησης να αρνηθεί να υπηρετήσει στο στρατό.

Μετά από αυτό το γενικό επιτελείο στρατού άσκησε δίωξη εναντίον του. Στις 8-2-94 φυλακίστηκε στις στρατιωτικές φυλακές του Μαμάκ και η δίκη του θα γίνει την Τετάρτη 8 Απρίλη.

Το τουρκικό κράτος, που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει σε αυταρχισμό από οποιοδήποτε άλλο κράτος, διώκει και φυλακίζει όποιον αρνείται να δεχτεί δουλικά το ρόλο του υπηκόου του. Οποιον αντιστέκεται στις "υποχρεώσεις ενός πατριώτη", ενός σκλάβου σε μια περιφραγμένη φυλακή που καλείται έθνος. Ενα ακόμα νεαρό έθνος-κράτος (όπως όλα άλλωστε, που δεν έχουν πάνω από 200 χρόνια ζωής) προσπαθεί να επιβάλλει τις αξίες του εθνικού του, ισοπεδωτικού πολιτισμού με κάθε γνωστό μέσο: πλήση εγκεφάλου μέσα απο την παιδεία, την θρησκεία, τα ΜΜΕ, την υποχρεωτική και εξευτελιστική στρατεύση, τις διώξεις στους αρνητές του, την εξόντωση των εχθρών του, τις γενοκτονίες των διαφορετικών πολιτισμών που "παρασιτοζούν" μέσα στην "ψυχία" της εθνικής ομοιομορφίας.

Ένας ολόκληρος πολιτισμός, ο κουρδικός υποφέρει δεκαετίες από τη λύσσα των τουρκικών εξουσιαστών. Οι κούρδοι, ξένοι στον ίδιο τους τον τόπο, στη γή που αναπτύχθηκαν και έζησαν, υποφέρουν από τη γενοκτονία, τον πόλεμο, τις διώξεις. Αλλά και μια άλλη αυταρχική εξουσία στο εσωτερικό του κουρδικού κόσμου, ιδιοποιείται έναν αγώνα για απελευθέρωση. Ενα κόμμα σταλινικού τύπου, το ΡΚΚ, μια ηγεσία, κατευθύνει και ελέγχει τους ανυπότακτους κούρδους, στοχεύοντας στην ίδρυση ενός νέου κράτους μέσα στο τουρκικό. Ενα νέο κράτος, όχι λιγότερο αυταρχικό από αυτά που υπάρχουν, που θα χωρά φυλακές, στρατούς, που θα διώκει και θα φυλακίζει τους αρνητές του.

Για το κουρδικό ζήτημα μίλησε ο Aytek στη συνέντευξη που έδωσε, πράγμα απαγορευμένο από την τουρκική ηγεσία. Δεν υπάρχει κανένα έλεος για τους υποστηρικτές του εχθρού του έθνους.

Το φαινόμενο των κούρδων αντιστεκόμενων, σ' οποιοδήποτε άλλο έθνος-κράτος και αν παρουσιάζοταν θα είχε μια ανάλογη αντιμετώπιση. Μέσα στα ελληνικά σύνορα εξ' άλλου, δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τις γενοκτονίες, τις διώξεις και την τρομοκρατία των σλαβόφωνων και των "αλλόθρησκων" από τους εξελληνιστές της περιοχής της Μακεδονίας. Κανένα κράτος δεν ανέχεται άλλες γλώσσες, άλλες θρησκείες, άλλους πολιτισμούς από αυτούς που το ίδιο επιβάλλει. Το σημερινό ελληνικό κράτος εξ' άλλου απελάθει, φυλακίζει, τρομοκρατεί, περιθωριοποιεί και στα σύνορα ο ελληνικός στρατός δολοφονεί εν ψυχρώ αλβανούς, ενώ θρασυτάτα προπαγανδίζεται το ψέμα της φυλετικής ανωτερότητας απέναντι στο γειτονικό λαό.

Το κουρδικό "πρόβλημα" του τουρκικού κράτους που το εμποδίζει να γίνει συμπαγές, οδηγεί τις ανα καιρούς τουρκικές κυβερνήσεις να επιβάλλουν στρατιωτικούς νόμους, να σκληραίνουν τα μέτρα καταστολής, απέναντι στους αντιστεκόμενους, και να στρατιωτικοποιούν περισσότερο την ζωή των ανθρώπων σ' αυτό τον τόπο. Η άρνηση του στρατού είναι κάτι αδιανόητο για τους τουρκικούς εξουσιαστές, παρόλο που η Τουρκία παρουσιάζει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό αποχής από το στρατό, ανυποταξίας και λιποταξίας.

Τα προβλήματα "ελληνοτουρκικής διαμάχης" είναι παιχνίδια της ελληνοτουρκικής ηγεσίας, παιχνίδια συμφερόντων που σε τίποτα δεν αφορούν τους ανθρώπους σε αυτό τον τόπο.

Τελικά τα δύο αυτά κράτη δεν είναι τόσο εχθρικά. Απ' ότι φαίνεται, ως προς τα συμφέροντα τους για τη διατήρηση της εξουσίας τους στους λαούς που καταπιέζουν δεν έχουν και μεγάλες διαφορές. Χρησιμοποιούν τα ίδια στρατιωτικά μέσα, τα ίδια όπλα, τα στρέφουν στους ίδιους στόχους: όσους αντιστέκονται στη μιλιταριστική βία, όσους απειλούν την αυταπάτη της εθνικής ενότητας με τον πολιτισμό τους, όσους αρνούνται να υπηρετήσουν την στρατιωτική θητεία, προωθούν τον ταξικό πόλεμο στο εσωτερικό μιας χούντας ή μιας αστικής δημοκρατίας.

Όπως έχει πει ένας τούρκος ολικός αρνήτης στρατεύσης: κάθε κράτος είναι πάντα έτοιμο να "εξαπλωθεί" όταν του δίνεται η δυνατότητα. Συμμαχίες διαλύονται, συμμαχίες δημιουργούνται και έπειτα νέες ξαναφτιάχνονται. Ενα έθνος είναι άλλοτε φίλος και άλλοτε ο χειρότερος εχθρός με ένα άλλο έθνος. Σ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας η γεωγραφία του κόσμου

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

αλλάζει συνεχώς από "δίκαιους" πολέμους. Και κάθε έθνος έχει κληρονομήσει απ' αυτή την ιστορία επαρκείς λόγους για να επιταχίσει σε ένα άλλο. Οι ηγέτες του κράτους έχουν χρησιμοποιήσει αυτή την εχθρότητα για να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούνται στην εξουσία, ποτίζοντας την με ανθρώπινο αίμα. Ακόμα και αν προσπαθήσουμε να ρίξουμε μια αντικειμενική ματιά στους πολέμους της ιστορίας, θα έρθουμε αντιμέτωποι με ένα αίνιγμα στο οποίο δεν διακρίνεται ποιος επιτίθεται σε ποιον.

Τίποτα δεν μας χωρίζει απ' τις γειτονικές μας κοινωνίες, από τους γειτονικούς πολιτισμούς και ούτε απειλούμαστε απ' αυτούς. Πολλά όμως μας χωρίζουν από τα ντόπια και ξένα αφεντικά που παρασιτοζούν στις πλάτες μας. Η επίθεση στα θεμέλια της ταξικής κοινωνίας, η υπονόμευση των αξιών του έθνους-κράτους, ο πόλεμος ενάντια στους θεσμούς του αστικού πολιτισμού, είναι ό,τι αξίζει περισσότερο να προσπαθούμε. Η αλληλεγγύη μας μέσα και έξω από τα σύνορα σε όσους αγωνιζόμενοι δίνονται και φυλακίζονται από τους εξουσιαστές, σ' ανοίγει το δρόμο για μια πραγματικά ελεύθερη, α-εθνική κοινωνία.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΥΤΕΚ ΟΖΕΛ

Αναρχικοί

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα ----- Όσο για το εμπόργκο, ο αρθρογράφος συνεχίζει :

κάποιους εγκληματίες πολέμου που θα έπρεπε να προσαχθούν, μετά από έρευνα, σε μια νέα δίκη της Νυρεμβέργης....".

" Ακολούθησαν οι βουδαρισμοί του Σερράγεβο. Σχεδόν αποκλειστικά, οι βουδαρισμοί του Σερράγεβο. Στα υπόλοιπα μέρη της Βοσνίας επιβλήθηκε πληρωσοριακή ασυκρότητα. Για παράδειγμα, η αποστειλίωση των ενδομυσουλμανικών συγκρούσεων στο Βύλακα του Βίhas. Είναι εύκολο, έτσι, να κλαίει κανείς στο δελτίο ειδήσεων των 8.00 και να στρέφει την εκδίκη του μανία εναντίον μόνο των Σέρβων, των δολοφόνων - τώρα - μικρών παιδιών, που προηγουμένως ήταν διαστές και βασανιστές....".

" Από την αρχή των συγκρούσεων στη Γιουγκοσλαβία, τα πιάνα είχαν τοποθετηθεί στη "σωστή τους θέση" στη σκακιέρα. Ήταν φανερό ότι οι Σέρβοι - ηγεσία κι απλοί πολίτες, αδιάκριτα - που εμπόδιζαν το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, θα έπαιζαν το ρόλο του κακού. Θα έπαιζαν το ρόλο του κακού, απ' τη στιγμή που η απόλυση όλων των σερβικής καταγωγής δημοσίων υπαλλήλων, στην Κροατία, ή η υιοθέτηση ενός αντιδραστικού συντάγματος απ' την κυβέρνηση Tudjman και η επαναστροφή της σημαίας των Ουστάσι, ως εθνικής σημαίας, εθεωρούντο στοιχεία δευτερεύουσας σημασίας από τα ΜΜΕ, μολονότι αποτελούσαν έκφραση μιας ραχικής μορφής "εθνικής κάθαρσης". Θα έπαιζαν, επίσης, το ρόλο του κακού, απ' τη στιγμή που τα ΜΜΕ έσπιναν το δάσος στις εκδηλώσεις της έκρας δεξιάς και όχι στις συγκεντρώσεις και στις διαδηλώσεις των σλαβόφωνων....".

" Από το Βελιγράδι δεν μαθαίνουμε πια σχεδόν τίποτα. Τόσο τα μάτια έχουν κλωθεί στους λόφους που περιβάλλουν το Σερράγεβο. Υπόχρη - μας λένε - κάποιο εμπόργκο, κανείς, όμως, δεν λέει κουβέντα για την καθημερινή πραγματικότητα στις πόλεις και στην ύπαιθρο της Σερβίας. Πριν καν από κάποια ελληνική στρατιωτική επέμβαση του ΟΗΕ, η Σερβία έχει κιάλας σβηστεί με μια νομισματική, ίσως για να προετοιμάσει καλύτερα την κοινή γνώμη για το ενδεχόμενο του πραγματικού της εκμηδενισμού. Κανείς δεν λυπάται για κάποια πόλη, για κάποια χώρα, για την οποία κανείς δεν μιλάει....".

ΒΟΣΝΙΑ. "Ο Predas κι ο Boris (συντάκτες της εφημερίδας Feral Tribuna του Split της Κροατίας) συμφωνούν : Το Σερράγεβο είναι Η (με κεφαλαίο άσθερο στο γαλλικό πομπότυπο) πόλη που θα πρέπει να επισκεφθεί κάθε ρεπόρτερ που θέλει να είναι μέσα στη μόδα. Το Σερράγεβο είναι ένα είδος πολιτικής Euro Disneyland, για δημοσιογράφους με α-λεξίσματα γιλέκα... Είναι αλήθεια - λένε ο Predas κι ο Boris. Όταν πήγαμε εκεί, είδαμε στη ρεσεψιόν του ξενοδοχείου Holiday Inn (όπου μένουν οι περισσότεροι δημοσιογράφοι) τους πίνακες ανακοινώσεων με... προτάσεις ειδικών ξεναγήσεων για δημοσιογράφους. Με τον ίδιο τρόπο που διαφημίζονται τα σαφάρι στις χώρες της Αφρικής...."

(από συνέντευξη που έδωσαν οι 2 Κροάτες δημοσιογράφοι στο γαλλικό περιοδικό Charlie Hebdo της 23/2/1994)

*****

ΒΟΣΝΙΑ. Δεν πέρασαν, τελικά, ούτε 10 μέρες απ' όταν δημοσιεύθηκαν τα παραπάνω και άλλη μια "βόμβα" έσκασε... Η οβίδα που σκότωσε τους άμαχους στην κεντρική αγορά του Σερράγεβο, ήταν μουσουλμανικής και όχι σερβικής προέλευσης.

ΕΝΑΝΤΙΑ
ΒΤΜΝ
ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ
ΤΗΣ
ΕΞΥΠΟΚΡΙΣΗΣ!

"...πριν έναν χρόνο, μιλούσαν για τα ποταμόπλοια και τις μορφές που, ξεκινώντας από τη Ρουμανία, ανέβαιναν το Δουναβί προς τη Σερβία, αδιαφορώντας για το εμπόργκο. Ο ΟΗΕ χρειάστηκε να στείλει επείγοντες τηλεπληρώσεις για να σταματήσουν οι παραβιάσεις αυτού του εμπόργκο. Από τότε, δεν ξανακούσαμε τίποτα σχετικό.

Στη συνέχεια, τέθηκε το πρόβλημα του εμπόργκου, ανάμεσα στην Ελλάδα (μέλος της ΕΟΚ) και τη Σερβία, μέσω της Μακεδονίας. Φατσόο, με την ένταση που επικρατεί ανάμεσα στην Αθήνα και τη Σκόπια, θα πιστευόταν κανείς ότι τα σύνορα ανάμεσα στις δυο χώρες είναι αδιάπερστα...."

" Το Δεκέμβριο του 1993 ή στις αρχές του Γενάρου του 1994, η ημερήσια εφημερίδα Le Monde ανέφερε ότι το εμπόργκο παραβιάζεται με τη διακίνηση καυσίμων από την Αλβανία προς το Μαυροβούνιο, το οποίο συνδέεται άμεσα με τη Σερβία.

" Και να που, τελικά, μια ερευνητική επιτροπή αναφέρει ότι κάποιοι άνδρες της FORPRONU (δηλαδή της "ειρηνευτικής δύναμης του ΟΗΕ), επιδίδονται σε λαθρεμπόριο ανάμεσα στις συγκρουόμενες χώρες (πορνεία, ναρκωτικά, όπλα, τρόφιμα....)...."

Αυτά, λοιπόν, και πολλά άλλα γράφει ο Claude Meppet στον Monde Liberaire... Απ' ό,τι φαίνεται, στην Ευρώπη υπάρχουν, λοιπόν, και κάποιοι άνθρωποι που δεν πείθονται τόσο εύκολα....

*****

ΜΕΞΙΚΟ. Η δολοφονία του Colosio, εκλογικού αντιπάλου του παρόντος Salinas, στις 22/3/94, ήταν τιτλαστική, επηρεάζοντας υπεράστικα τα ελληνικά ΜΜΕ. Λέμε "υπεράστικα", επειδή για το συνεχιζόμενο δίωγμα της Μεξικανικής κυβέρνησης με τους Zapatistas, τα ΜΜΕ της χώρας μας δεν είχαν ούτε λέξη, ενώ και ολοκληρώσει μήνες. Παράλληλα, οι διάφοροι "επιστήτες" των ανθρωπιστικών σφαλμάτων έπαιζαν, από τη μια στιγμή στην άλλη, να ασχολούνται με τη "σφαγή των καπνιστών των Ινδιάνων" από τους "εξαρσικούς λευκούς εξελευσητικούς Μεξικανούς"... φυσικά, με τα παραπάνω δεν εννοούμε ότι η δολοφονία του Colosio είναι ένα σημαντικό γεγονός που δεν θα έχει καμιά επίπτωση στους κοινωνικούς αγώνες του Μεξικού. Ούτε

*****
... ότι οι Ινδιάνοι του Νότιου Μεξικού καλοπερνούν.
... έκτενο που θέλουμε να δείξουμε είναι, απλά, η υποκρισία τόσο των μεν, όσο και των δε υποκριτών, που, απ' όπου κι αν πηγαίει εμπνέεται τα ίδια κέντρα εξουσίας.
*****

ΜΕΞΙΚΟ-ΤΣΙΑΠΑΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

	1993	1994
Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (Α.Ε.Π.)	382 δισ. \$	372 δισ. \$
Κατά κεφαλήν Α.Ε.Π.	4.186 \$	4.040 \$
Πληθυσμός	91,3 εκ.	92 εκ.
Ρυθμός αύξησης πληθυσμού	2 %	2 %
Ρυθμός αύξησης Α.Ε.Π.	2 %	4,5 %
Πληθωρισμός	9,8 %	10,2 %

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ, ΜΕΞΙΚΟ, 1982-88

	1982	1988
ΜΙΣΘΟΙ (1982=100)		
Ελάχιστος μισθός	100	57,8
Μισθός στη βιομηχανία	100	71,1
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ (% του οικονομικά ενεργού πληθυσ.)		
Επίσημη	90,0	75,5
Ανεπίσημη	1,1	13,8
Επίσημη ανεργία	8,0	10,9
ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ		
Ποσοστό κοινωνικών δαπανών	14,8	9,7
Ποσοστό αποπληρωμής του χρέους	41,2	60,7
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ (1982=100)		
Σύνολο	100	76,3
Κατά κεφαλήν	100	67,3

	ΜΕΞΙΚΟ	ΤΣΙΑΠΑΣ
Εκταση (χλμ ²)	2.000.000	74.000
Πληθυσμός (εκ.)	92	3,5
Κάτοικοι που μιλούν μια ινδιάνικη γλώσσα	7,5 %	26,4 %
Αναλφαβητισμός (κάτοικοι άνω των 14)	12,6 %	31,1 %
Ποσοστό κατοικιών με τρεχούμενο νερό	79,4 %	58,4 %
Ομοσπονδιακές δαπάνες κατ' άτομο (1993)	180 \$	84 \$
Παραγωγή μπανάνας	100 %	25 %
Παραγωγή καφέ	100 %	39 %

	ΤΣΙΑΠΑΝΕΚΟΙ
Μιλούν και Ισπανικά	70 %
Δεν μιλούν Ισπανικά	30 %

ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΤΩΝ ΤΣΙΑΠΑΝΕΚΩΝ (1990)	
Ελάχιστο (νομικά κατοχυρωμένο) ημερομίσθιο: 3,33 \$	
Χωρίς Εισόδημα	19 %
Λιγότερο από 1,66 \$	19 %
Από 1,67 \$ μέχρι 3,32 \$	21 %
Από 3,33 \$ μέχρι 6,66 \$	21 %
Από 6,67 \$ μέχρι 9,99 \$	8 %
Πάνω από 10 \$	7 %
Άγνωστο	5 %

Τα στοιχεία που χρησιμοποιήσαμε για τη σύνταξη των πινάκων, τα συλλέξαμε από διάφορα έντυπα και προέρχονται από διάφορες πηγές, όπως ο ΟΟΣΑ, το Υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, την Έκθεση του προέδρου των ΗΠΑ προς το Κογκρέσο 1 Νοεμβρίου 1993 - σχετικά με τη βοήθεια που χορηγούν οι ΗΠΑ σε άλλες χώρες, τα επίσημα αποτελέσματα της απογραφής του 1990 στο Μεξικό, κ.λπ.

Το επίσημα στοιχεία για το κατά κεφαλήν εισόδημα (4.000 \$) δεν λένε απολύτως τίποτα. Όπως φαίνεται και στον τελευταίο πίνακα η συντριπτική πλειοψηφία των Τσιαπανέκων έχει μέσο ετήσιο εισόδημα κάτω από 800 δολάρια - κι αυτό στην καλύτερη των περιπτώσεων.

Τα στοιχεία του δεύτερου πίνακα (για την περίοδο 1982-1988) είναι της ίδιας της μεξικάνικης κυβέρνησης και αφορούν στην περίοδο της προεδρίας του νεοφιλελεύθερου ντε λα Μαντρίνι. Η κατάσταση σήμερα είναι κατά πολύ χειρότερη μετά και την εξασθετημένη προεδρία του Κάρλος Σαλίνας ντε Γκορτάρι, ο οποίος συνέχισε την πολιτική του προκατόχου του, και μάλιστα προς το χειρότερο.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία το ποσοστό των φτωχών σ' ολόκληρη τη χώρα ξεπερνά το 50 %. Από αυτούς το 37 % βρίσκεται στην έσοχα κατάσταση ένδειας, δεν έχουν ούτε να φάνε. Σύμφωνα με στοιχεία των μέσων της δεκαετίας του '80, του διεθνούς οργανισμού FAO, 14 εκ. μεξικάνων δεν έχουν την παραμικρότερη κοινωνική ασφάλιση και 30 εκ. αποκαλούνται ως "υποοπισμένοι" που δεν καλύπτουν ούτε το ελάχιστο διεθνές επίπεδο.

Τα ποσοστά αναλφαβητισμού μεταξύ των Ινδιάνων της Τσιάπας (και όχι μόνο) δεν μας λένε και οπουδία πράγματα. Πολλοί Ινδιάνοι δεν στέλνουν τα παιδιά τους στα σχολεία (τα οποία, προφανώς, είναι ισπανόφωνα) για να μην απωλέσουν την ινδιάνικη ταυτότητά τους. Εξάλλου αποτελούσε πάγια τακτική, ήδη από τα πρώτα χρόνια της κατάκτησης, να αποσπώνται τα παιδιά των Ινδιάνων, ιδιαίτερα των ηγετών, και να στέλνονται σε ισπανόφωνα σχολεία, για ευνοήτους λόγους. Τα πράγματα δεν έχουν αλλάξει και πολύ μετά την "ανεξαρτησία". Τα επίσημα προγράμματα ενάντια στον αναλφαβητισμό θα πρέπει να αντιμετωπίζονται μάλλον ως απόπειρες εθνοκτονίας και πολιτιστικού ευνουχισμού, παρά ως οτιδήποτε άλλο.

Το ποσοστό των δημόσιων δαπανών που απορρόφησε η αποπληρωμή του δημόσιου χρέους της χώρας αυξήθηκε από 25,1 % το 1981 σε 41,3 % το 1982 και έφτασε το 60,7 % το 1988. Από την άλλη πλευρά είναι χαρακτηριστικό ότι οι περισσότερες βιομηχανίες της χώρας αποτελούν επενδύσεις ξένων και είναι αποκλειστικά προσαρμοσμένες στην εξαγωγή των προϊόντων τους. Ισχύει κι εδώ ότι ισχυε σε ολόκληρη την περίοδο της ισπανικής κατάκτησης - και σε ολόκληρη την Κεντρική και Λατινική Αμερική - δηλαδή, ο σχεδόν αποκλειστικός εξαγωγικός χαρακτήρας των χωρών αυτών, με μόνο ωφελημένο το ντόπιο κεφάλαιο, το οποίο συνεχίζει να οπατά τα εισοδήματά του από τις εξαγωγές σε οτιδήποτε άλλο εκτός από παραγωγικές επενδύσεις.

Αναδημοσιεύουμε τα παραπάνω στοιχεία από το 2ο τεύχος του ενημερωτικού δελτίου "ΜΕΞΙΚΟ 1994", που κυκλοφόρησε στις 24 Φλεβάρη.

Ελπίζουμε, στο επόμενο τεύχος μας, να έχουμε νεώτερα απ' το μέτωπο των Ζαπατί - στας.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Μαύρη μέρα για τους Παλαιστίνιους η 25/2/1994, όταν ο σιωνιστής Goldstein άνοιξε πυρ εναντίον άόπλων ανθρώπων, σε τέμενος της Χεβρώνας, "διαμαρτυρούμενος", με τον τρόπο αυτό, για την σχεδιαζόμενη παραχώρηση αυτονομίας στα κατεχόμενα από το Ισραήλ Παλαιστινιακά εδάφη.

Φυσικά, ύστερα απ' αυτό, οι "ειρηνευτικές" συνομιλίες μεταξύ της ισραηλινής κυβέρνησης και της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης σταμάτησαν, χαλώντας έτσι την "σούπα της νέας τάξης πραγμάτων". Πολλοί είναι αυτοί που...χάρηκαν με αυτή την εξέλιξη.

Κατ' αρχήν οι Εβραίοι έποικοι. Οι πολιτικοί αντίπαλοι του Γιάσερ Αραφάτ χάρηκαν κι αυτοί, αφού σ' αυτή τη σφαγή είδαν τη δικαίωση των κατηγοριών περί προδοσίας κλπ. που έχουν απευθύνει κατά της Αλ Φατάχ. Χάρηκαν τα "γεράκια" του ισραηλινού στρατού και της Μοσάντ, αφού μια ενδεχόμενη ειρήνευση στην περιοχή θα σήμαινε γι' αυτούς ανεργία. Χάρηκαν οι Ρώσσοι, που βρήκαν έτσι μιαν ακόμη ευκαιρία να δείξουν ότι εξακολουθούν να υπάρχουν στο διεθνές στερέωμα και, μάλιστα, ότι συνεχίζουν να παίζουν κάποιο ρόλο στις παγκόσμιες εξελίξεις. Χάρηκαν οι υπουργοί εξωτερικών της Ενωμένης Ευρώπης, που, στην σφαγή της Χεβρώνας,... χαιρέτησαν μιαν ακόμη ήττα της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ. Χάρηκε ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, διαβλέποντας μιαν ακόμη ευκαιρία να προσφέρει τις υπηρεσίες του στ' αφεντικά του και να εισπράξει την ανάλογη αμοιβή. Χάρηκαν οι κυβερνήσεις πολλών αραβικών χωρών που έσπευσαν ήδη - με το α-

ζημίωτο - ν' αναλάβουν τις διαμεσολαβήσεις (κι όχι μόνο οι αραβικές κυβερνήσεις, αλλά και κάποιες άλλες* ονόματα δε λέμε...). Χάρηκαν, φυσικά, και κάποιοι ανεγκέφαλοι "αριστεροί" κι "αριστεριστές", απ' αυτούς που σπεύδουν να χειροκροτήσουν το πρώτο τυχόν αντάρτικο, υπό τον απαραίτητο όρο να μη συμμετάσχουν σ' αυτό οι ίδιοι. Τέλος, χάρηκαν οι απανταχού της γης ναζιστές εγκληματίες, αφού στα σιωνιστικά εγκλήματα βλέπουν τη δικαίωση των δικών τους εγκλημάτων.

Οι μόνοι που δεν χάρηκαν ήταν οι απλοί άνθρωποι της Παλαιστίνης, αλλά και του Ισραήλ.

Κι οι δυο θρήνησαν τα θύματα της σφαγής... Κι οι δυο θρήνησαν για όσα θύματα ακόμη θα κοστίσουν οι "ειρηνευτικές" διαπραγματεύσεις... Μαζί τους, δεν μπορούν παρά να θρηνούν κι εκείνοι, για τους οποίους η ελευθερία και η ειρήνη αποτελούν αγαθά που δεν δωρίζονται, αλλά κατακτιούνται... Ολοι εκείνοι που ξέρουν ότι η ειρήνη κι η ελευθερία είναι αλληλένδετες, σαν τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, κι η μια δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την άλλη... Ολοι εκείνοι που ξέρουν ότι οι πραγματικοί εχθροί της ελευθερίας και της ειρήνης, είναι αυτοί που ποζάρουν σαν ειρηνευτές κι ελευθερωτές κι αυτοί δεν είναι άλλοι από τους εξουσιαστές.

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ !
Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ !
Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΙΝΑΙ :
Η ΑΝΑΡΧΙΑ ! ! !

η ακόλουθη προκήρυξη:

Τελευταία, γινόμαστε μάρτυρες μιας αντίφασης από τη μια μεριά να γίνονται προσπάθειες για τη διεθνοποίηση του κεφαλαίου (ευρωπαϊκή ένωση, ξεπέρασμα των συνόρων σε οικονομικό επίπεδο, ελεύθερο εμπόριο, κ.λπ.) και από την άλλη μια μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, που συναινεί σ' όλα τα προηγούμενα, να συμμετέχει σε συλλαλητήρια εθνικιστικού περιεχομένου. Μια εξήγηση που θα μπορούσαμε να δώσουμε (αναφερόμενοι στη συγκεκριμένη περίπτωση της Ελλάδας) για την ανάπτυξη του εθνικισμού, είναι ότι υπήρξε μια κεντρική πολιτική επιλογή προς αυτή την κατεύθυνση (μια επιλογή που μπορεί να μην ήταν συνολική αλλά προήλθε από τις εσωτερικές αντιθέσεις των εξουσιαστών). Σ' αυτό το κλίμα συνέβαλλαν με την ... διακριτική τους παρουσία και άλλες μορφές εξουσίας και καθορισμού της κοινής γνώμης δηλαδή τα ΜΜΕ, η εκκλησία, η τοπική αυτοδιοίκηση, για τους δικούς τους λόγους το καθένα. Όλοι οι παραπάνω κατάφεραν ν' αφυπνίσουν το κοιμώμενο "πατριωτισμό" των Ελλήνων, έναν πατριωτισμό που από τη μία είναι αναμενόμενος, από τη στιγμή που οι κοινωνίες αναγνωρίζουν τον διαχωρισμό τους με σύνορα και την υποταγή τους σε κεντρικές εξουσίες-κράτη και από την άλλη καλλιεργείται συνέχεια και από άλλους παράγοντες (οικογένεια, σχολείο...).

Η επιλογή αυτή, στη δεδομένη χρονική στιγμή δεν ήταν τυχαία. Δημιούργησε ένα άλλοθι όσον αφορά την εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στους θεωρούμενους "συμμάχους", ενώ ταυτόχρονα αποπροσανατόλησε τον κόσμο από τα σημαντικά εσωτερικά προβλήματα. Άλλωστε είναι πάγια τακτική της εκάστοτε κρατικής εξουσίας-όχι μόνο στην Ελλάδα-να προσπαθεί να ενοποιήσει τους εξουσιαζόμενους πάνω σε εθνική βάση, με ψευδείς διαχωρισμούς, για ν' αποτρέψει τυχόν ενοποίηση σε ταξική βάση, που θα ήταν επικίνδυνο για την ίδια την ύπαρξή της. Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που μηχανισμοί εξουσίας χρησιμοποιούν τις διάφορες πληθυσμιακές ομάδες με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά-μειονότητες-για την ενθάρρυνση εθνικιστικών τάσεων, προφασιζόμενοι υποκριτικά το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των αδικημένων. Είναι γεγονός ότι στις μέρες μας ο πατριωτισμός παίρνει διαστάσεις παραληρήματος, καθώς αναδεικνύεται ως η σημαντικότερη διέξοδος-επιλογή της διοχέτευσης της οργής των καταπιεσμένων, αντί βέβαια για τη διοχέτευση αυτής της οργής σε αγώνα ενάντια στους ίδιους τους καταπιεστές.

Λόγω του εθνικιστικού αυτού κλίματος παρατηρείται μια τάση εκφασισμού της κοινωνίας, καθώς δημιουργούνται ρατσιστικές και ξενόφοβες λογικές, αφού κάθε "μη Έλληνας" αντιμετωπίζεται πια από παρείσακτος ως εχθρός. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για οικονομικά εξαθλιωμένους μετανάστες ή πρόσφυγες. Έτσι βρίσκουν πρόσφορο έδαφος οι διαθέσεις για εκμετάλλευση των προαναφερόμενων (μαύρη εργασία). Το εθνικιστικό κλίμα δίνει τη δυνατότητα σε αμιγώς φασιστικές ομάδες να προπαγανδίσουν, με πιθανότητες επιτυχίας, τις γελοιότητές τους, η επικινδυνότητα των οποίων είναι ήδη γνωστή.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα για το που μπορεί να οδηγήσει ο εθνικισμός όταν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες, φαίνεται από τα γεγονότα στην πρώην Γιουγκοσλαβία, όπου μετά την κατάρρευση του καθεστώτος και τις πρώτες "ελεύθερες" εκλογές εμφανίστηκαν εξουσιαστικές κλίκες με εθνικιστικές διασπαστικές τάσεις. Οι διάφορες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (ΗΠΑ, Γαλλία, Γερμανία, Βρετανία) υπέβαλσαν και ενίσχυσαν με αποφασιστικό τρόπο αυτές τις τάσεις με άμεσο αποτέλεσμα τον πόλεμο, εξυτηρετώντας τα δικά τους συμφέροντα η καθεμιά δηλαδή την ενίσχυση των σφαιρών

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

επιρροής τους και το ξαναμοίρασμα των αγορών. Υποκριτικά όμως παρουσιάζονται σαν κράτη δικαίου που "αγωνίζονται" για την ειρήνευση της περιοχής, την οποία ευνοούν να επιτύχουν με τον παλιό γνωστό τρόπο: τη στρατιωτική επέμβαση, θυσιάζοντας ακόμα περισσότερα θύματα στο βωμό της νέας τάξης πραγμάτων.

Σ' όλα αυτά εμείς έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

Δεν περιμένουμε τίποτα ούτε από τον πόλεμο ούτε από την επονομαζόμενη ειρήνη τους. Η ειρήνη τους άλλωστε εξυπηρετεί μόνο την επέκταση των οικονομικών τους συμφερόντων. Οι οποιεσδήποτε "φιλίες" π.χ. Ελληνοσερβική έχουν μια και μόνο διάσταση, την οικονομική όπως και η έχθρα εκφράζεται επίσης με μέτρα οικονομικού καταναγκασμού (εμπάργκο). Γνωρίζουμε ότι οι λαοί θα συμβιώσουν αρμονικά μέχρι τη στιγμή που οι στρατοκράτες, τ' αφεντικά και οι πολιτικοί θ' αποφασίσουν να τους ρξουν σε νέα θανατηφόρα παιχνίδια προς όφελός τους αναμφισβήτητα και αυτό θα συνεχίζεται όσο οι κοινωνίες τους ανέχονται.

Δεν μας ενδιαφέρει το ζήτημα του ονόματος του κράτους στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας όπως και οποιουδήποτε άλλου κράτους. Αναγνωρίζουμε το δικαίωμα αυτοδιάθεσης στον οποιονδήποτε, όχι όμως μιας αυτοδιάθεσης σε εθνική-κρατική βάση, όπως θέλουν οι εξουσιαστές αλλά σε βάση κοινωνική-αντιεξουσιαστική που σίγουρα θα ήταν άκρως επικίνδυνη για την εξουσία στην οποιαδήποτε μορφή της.

Δεν αυταπατώμαστε για επικοινωνία μέσω διακρατικών διαδικασιών, που καμιά πραγματική βάση δεν έχουν, δεν θα συναινέσουμε σε ό,τι θα αποφασίσουν οι κρατούντες γιατί δεν εκχωρούμε δικαίωμα εκπροσώπησής μας σε κανένα.

- **ΟΙ ΛΑΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΧΩΡΙΣΟΥΝ. Ο ΚΟΙΝΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑ.**
- **ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΛΙΠΟΤΑΚΤΕΣ. ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΣ.**
- **ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ. ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ.**
- **ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΟΥΣ. ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥΣ.**

Αντιεξουσιαστές-Αντιεξουσιάστριες, από Θεσσαλονίκη

**FROM CONSTANTINE THE GREAT
TO SULTAN MEHMED THE CONQUEROR
CONSTANTINOPLE - ISTANBUL
SYMPOSIUM ORGANIZING COMMITTEE**

Sadberk Hanım Müzesi 25 -29 Piyasa Caddesi
80890 Büyükdere - İstanbul / Türkiye
Tel / Phone: (90 - 0212) 242 38 13 - 14
Fax: (90 - 0212) 242 03 65

**BÜYÜK KONSTANTINUS'DAN
FATİH SULTAN MEHMED'E
KONSTANTINOPOLIS - İSTANBUL
23 - 28 AĞUSTOS 1994**

**SEMPOZYUM / SYMPOSIUM
FROM CONSTANTINE THE GREAT
TO SULTAN MEHMED THE CONQUEROR
CONSTANTINOPLE - ISTANBUL
23 - 28 AUGUST 1994**

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ
ΣΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟ ΜΩΑΜΕΘ ΤΟΝ ΠΟΡΕΗΤΗ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ - ISTANBUL
23-24 Αυγούστου 1994.

Το συμπόσιο, που διοργανώνεται από
το Ίδρυμα Vehbi Koç,
έχει σαν θέμα του
την ιστορία της πόλης και
μέσα απ' αυτήν εξετάζει τις σχέσεις
Βυζαντινών και Τούρκων.

Οργανωμένο από "επίσημους" φορείς,
το συμπόσιο,
πιστεύουμε ότι δεν έχει πολλά
να προσφέρει.

Η απουσία Ελλήνων
από τον κατάλογο των ομιλητών
μας κάνει να φοβόμαστε ότι
τα πράγματα μπορεί να είναι χειρότερα.

Είμαστε, ωστόσο, σίγουροι
ότι θα έρθει
- ίσως σύντομα -
ο καιρός, που η ιστορία
θα πάψει να είναι
ιστορία ηγεμόνων και πολέμων...

Είμαστε σίγουροι
πως, κάποια μέρα,
η ιστορία δυο "εχθρικών" κρατών
θα γίνει
η ιστορία δυο φιλικών λαών.

Πολλά είναι τα όσα αποκαλύπτονται από τις πρόσφατες δημοτικές εκλογές στην Τουρκία. Και δεν αφορούν μόνο την Τουρκία, αλλά ολόκληρη την ευρύτερη περιοχή της Εγγύς Ανατολής κι ακόμη ολόκληρο τον πλανήτη.

Η αποχή, ύστερα από έκκληση των επαναστατικών δυνάμεων της Devrimci Sol (Επαναστατικής Αριστεράς) και του Partiya Karkeren Kurdistan (Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν), έφτασε σε πολύ ψηλό ποσοστό.

Βέβαια, το κόμμα της πρωθυπουργού Tansu Çiler ήρθε πρώτο και το Κόμμα της Μητέρας Πατρίδας, δεύτερο, όπως ήταν αναμενόμενο... Η αποχή όμως, ανησύχησε την εξουσία της γειτονικής χώρας. Ίσως περισσότερο κι από τις απανωτές εκρήξεις βομβών σε κυβερνητικού ενδιαφέροντος στόχους.

Σαν απάντηση, οι φανερές και μυστικές ένοπλες δυνάμεις της Τουρκίας έχουν εντείνει, τις τελευταίες μέρες, το κυνηγητό κατά των ανταρτών & πολλοί αγωνιστές των δυο οργανώσεων έχουν δολοφονηθεί (πάνω από δέκα της Dev Sol και πολύ περισσότεροι του PKK). Ακόμη, σε μια προσπάθεια επίδειξης της δύναμής του, το καθεστώς δεν δίστασε να άρει την ασυλία και να φυλακίσει τους Κούρδους βουλευτές.

Το τουρκικό καθεστώς, όμως, αντιμετωπίζει - εκτός από την αριστερά - και την απειλή των ισλαμιστών (που δεν τους ελέγχει παρά μερικά). Αυτοί οι τελευταίοι, μάλιστα, "χαλάνε" την εικόνα που προσπαθεί να δείξει στο εξωτερικό (κύρια στην Ευρώπη) η τουρκική κυβέρνηση.

Άλλες σελίδες αυτού του τεύχους αναφέρονται στο δυναμικό - αν και μικρό σε όγκο - αντιμιλιταριστικό κι αντιπολεμικό ρεύμα που έχει εμφανιστεί στους κόλπους της τουρκικής αριστεράς. Δημοσιεύονται, επίσης, και κάποια κείμενα συμπαράστασης σε υπόδικο-φυλακισμένο Τούρκο αντιμιλιταριστή. Προσυπογράφουμε τα παραπάνω κείμενα. Δεν μπορούμε, όμως, να μην παρατηρήσουμε ότι το να καταδικάσουμε σαν "σταλινικές" τις μοναδικές οργανώσεις που αγωνίζονται ένοπλα ενάντια στην τουρκική κυβέρνηση και στις επιλογές της εσωτερικής και εξωτερικής της πολιτικής, δεν είναι, απλά, ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΟ. Είναι και ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ, στο βαθμό που κουβαλάει νερό στο μύλο της προπαγάνδας των θιασωτών της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Σε κάποια ανάλογη περίπτωση, όταν οι ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ σφυροκοπούσαν με ναβάλι, με βόμβες αποπίεσης, με χημικά και βιολογικά όπλα, το Βιετνάμ, ο Αναρχικός Noam Chomsky είχε πει :

"...Είναι αλήθεια το ότι οι Βιετκόγκ δεν είναι αντιεξουσιαστές. Κάθε άλλο... Αν, όμως, περιμένουμε να αναπτυχθεί το αντιεξουσιαστικό κίνημα του Βιετνάμ, στο τέλος δεν θα έχει μείνει ζωντανός ούτε ένας Βιετναμέζος για να του εκφράσουμε τη συμπαράστασή μας..."

(Language and Politics).

Αλλωστε, σύντροφοι, το "φαινόμενο του σταλινισμού" δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο των "σταλινικού τύπου οργανώσεων", ούτε των "κομμουνιστών"... Το δείχνουν, μεταξύ άλλων, και οι σταλινικού τύπου εκκαθαρίσεις του Αναρχικού χώρου που διεξάγονται τον τελευταίο καιρό στη χώρα μας.

Ο περιορισμένος χώρος του δελτίου δεν μας επιτρέπει λεπτομερέστερη αναφορά στις περιπτώσεις Βόγλη, Σκυφτούλη, Ένωσης κλπ.

Για μας, όπως και για τους Αναρχικούς της Ισπανίας, το 1936, ο εχθρός είναι ο φασισμός. Αν αυτό το καταλαβαίνουν κι οι σταλινικοί, τόσο το καλύτερο. Αν δεν το καταλαβαίνουν, λυπόμαστε, αλλά δεν μπορούμε να αναθεωρήσουμε για χάρη τους τις απόψεις μας και να συνταχθούμε με τους φαλαγγίτες. Κάτι τέτοιο δεν θα το κάναμε ούτε για τ'όνομα όλων των πα-
B., για την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ.

Στις 25 Γενάρη 1994, έφυγε για πάντα μια μεγάλη αγωνίστρια

Soy, lo que he sido siempre, anarquista...

Είμαι, όπως ήμουν πάντοτε, αναρχική...

Federica Montseny

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι η Federica Montseny γεννήθηκε αναρχική.

Παιδί αναρχικής οικογένειας. Η μητέρα της, Soledad Gustavo, κι ο πατέρας της, Federico Urales, είναι γνωστοί στους λογοτεχνικούς, φιλοσοφικούς και πολιτικούς κύκλους της Ισπανίας, περισσότερο με τα ψευδώνυμα Soledad Mañé και Juan Montseny, με τα οποία εκδίδουν την "Revista Blanca" ("Λευκή Επιθεώρηση"), γύρω απ' την οποία συσπειρώνονται αυτοί που, αργότερα, θα αποκληθούν "η γενιά του '98" (του 1898), στη λογοτεχνία της Ισπανίας.

Η γέννηση της Federica, το 1905, συμπίπτει με το τέλος της πρώτης εκδοτικής περιόδου της "Revista Blanca".

.....συνέχεια στην επόμενη σελίδα

.....συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Η πλουσιότετη βιβλιοθήκη της μητέρας της πρόσφερε στην Federica μια θαυμάσια μόρφωση.

Πιστοί στις αρχές της ελευθεριακής εκπαίδευσης (που είχαν διατυπωθεί απ' τον εκτελεσμένο το 1902 Francisco Ferrer i Guardia), οι γονείς της την άφησαν ανεπηρέαστη να χαράξει τον δικό της δρόμο.

Ετσι, σε ηλικία 18 ετών, η Federica Montseny γίνεται μέλος της CNT, στο Sindicato de Oficios Varios (Συνδικάτο Γενικών Επαγγελματιών) της Cerdanola-Ripollet και, μάλιστα, αποκτά, από τότε και παρά τη νεαρή ηλικία της, μόνιμη στήλη στη Solidaridad Obrera (Εργατική Αλληλεγγύη, εφημερίδα της CNT της Ισπανίας) ("Κοινωνική Πρόνοια").

Είναι η εποχή που οι Martinez Arido και Arlegui έχουν εξαπολύσει μιαν άνευ προηγουμένου τρομοκρατική εκστρατεία ενάντια στους Αναρχικούς. Καθημερινά, οι εφημερίδες αναφέρουν δεκάδες δολοφονίες Αναρχικών κι Αναρχοσυνδικαλιστών αγωνιστών.

Ομολογουμένως χρειάζεται πολύ θάρρος το να προσκωρήσεις, την εποχή εκείνη, σ' ένα κίνημα που μόνο διώξεις και βάσανα έχει να προσφέρει στα μέλη του και που, από τη φύση του, τους αρνείται το "πάρσιμο της εξουσίας", το να γίνουν βουλευτές και υπουργοί. Το μόνο που τους υπόσχεται - κι αυτή την υπόσχεση την τηρεί στο ακέραιο - είναι... να πεθάνουν ελεύθεροι, αγωνιζόμενοι για την ελευθερία τους και πραγματώνοντας την ελευθερία αυτή με τον αγώνα τους και μόνο.

Η καταπίεση, ωστόσο, δεν μπορεί να πνίξει τη φωνή του ισπανικού λαού. Και δεν μπορεί να τον υποδουλώσει.

Χρειάζονται δραστηκότερα μέτρα. Ετσι, στις 19 Ιουλίου του 1936, οι φαλαγγίτες στρατιωτικοί του Franco στρέφουν τα όπλα τους ενάντια στο λαό.

Οι απλοί πολίτες αντιστέκονται. Στη Βαρκελώνη, οι Αναρχικοί μπαίνουν σε αστυνομικά τμήματα, σε στρατιωτικές αποθήκες, σε αποθήκες των "Φρουρών Εφόδου" ("Guardias de Asalto", που ελέγχονται απ' τους σοσιαλιστές και τους κομμουνιστές) και εξοπλίζονται για να καταστείλουν τη φασιστική ανταρσία.

Η δημοκρατική κυβέρνηση, όσο κι αν θα το ήθελε, δεν μπορεί να στραφεί κατά των Αναρχικών και ν' ανοίξει ένα δεύτερο μέτωπο. Αλλωστε, οι Αναρχικοί δεν ενδιαφέρονται να της πάρουν την εξουσία. Ενδιαφέρονται να προστατέψουν τα όσα έχει πετύχει η επανάστασή τους : τις κολλεκτίβες, την ομοσπον-

η εκκλησία και ο στρατός. Κι όλοι αυτοί οι εχθροί του ισπανικού λαού συσπειρώνονται γύρω από τη φασιστική φάλαγγα...

Δεν υπάρχει, λοιπόν, άλλος δρόμος από τη συσπείρωση των αντιφασιστικών δυνάμεων γύρω από τη δημοκρατική κυβέρνηση. Οι όποιες διαφωνίες θα πρέπει να παραμεριστούν...

Αυτήν, ωστόσο, την απλή αλήθεια, κάποιοι δεν την καταλαβαίνουν. Οι σταλινικοί, σ' όλη αυτή την ιστορία δεν βλέπουν παρά... την ευκαιρία ν' αρπάξουν αυτοί την εξουσία και να επιβάλουν τη δικτατορία του κομμουνιστικού κόμματος σι' όνομα του... προλεταριάτου.

Ετσι, οι Αναρχικοί αποφασίζουν να βάλουν και δικούς τους ανθρώπους στην κυβέρνηση, ώστε, να εμποδίσουν τα σχέδια των σταλινικών. Η Federica Montseny αναλαμβάνει το υπουργείο υγείας.

Με την επικράτηση των φασιστών, καταφεύγει στη Γαλλία. Η Ισπανία της αρνείται, ακόμη και μετά την πτώση του Franco, το δικαίωμα να επιστρέψει.

Η Federica Montseny πεθαίνει, λοιπόν, στην Toulouse της Γαλλίας.

Ακόμη και νεκρή, δεν επιστρέφει στην Ισπανία. Η κηδεία της έγινε στην Toulouse. Μερικές εκατοντάδες μαύρες σημαίες και χιλιοί, περίπου, σύντροφοι τίμησαν την Αναρχική αγωνίστρια, που η μοίρα της επιφύλαξε να είναι η πρώτη γυναίκα, στην Ευρώπη που κατέλαβε υπουργικό αξίωμα.

Πολλοί κατέκριναν τη συμμετοχή των Αναρχικών στην κυβέρνηση. Άλλοι υποστήριξαν ότι δεν γινόταν διαφορετικά.

Ίσως, αν η κατάληξη του εμφύλιου πολέμου ήταν διαφορετική, η ιστορία να έδειχνε το ποιος είχε δίκιο και ποιος όχι.

Όποια, ωστόσο, κι αν είναι η στάση κανενός απέναντι στην υπουργοποίηση των Αναρχικών (Αλήθεια, μήπως θυμάται κανείς τα ονόματα των υπολοίπων ; Βλέπετε, σαν γυναίκα, η Federica δεν μπόρεσε - τι ειρωνικό - ούτε σ' αυτό το σημείο να γλιτώσει από τη σε βάρος του φύλου της διακρίση), κανείς δεν μπόρεσε, ποτέ, να τους κατηγορήσει ότι υπουργοποιήθηκαν για λόγους ιδιοτελείς.

Η ίδια η Federica Montseny, σε ερώτηση για το πώς θεωρούσε τον εαυτό της, αφού είχε δεχθεί να γίνει υπουργός, είχε απαντήσει :

- Soy, lo que he sido siempre. Anarquista.